

किन भारतमै निर्भर छ नेपालको चिया बजार ?

प्रशान्त खड्का

काठमाडौं

अन्य देशमा निर्यात गर्दा मूल्य धेरै पाउने भए पनि नेपालको अधिकांश अर्थोडक्स चिया भारतमै निर्यात हुने गरेको छ। जसका कारण तेस्रो मुलकमा निर्यातबाट पाइने आर्थिक लाभ नेपालले उठाउन सकेको देखिंदैन।

नेपाल राष्ट्र बैंकले शुक्रवार सार्वजनिक गरेको एक अध्ययन प्रतिवेदनअनुसार अर्ग्यानिक सर्टिफाइड चियामध्ये ६३ प्रतिशत भारत निर्यात हुने गरेको छ भने २२ प्रतिशत भारतबाहेक तेस्रो मुलुक र १५ दशमलव ४३ प्रतिशत स्वदेशमै खपत हुने गरेको छ। कोशी प्रदेशका २१ ओटा यस्ता उद्योगमा सर्वेक्षण गरी यो तथ्यांक निकालिएको राष्ट्र बैंकले बताएको छ। सोही प्रदेशमा अर्ग्यानिक अनसर्टिफाइड चिया उत्पादन गर्ने ६९ उद्योगको विश्लेषण गरी आन्तरिक र बाह्य बजार अंश पनि निकालिएको छ। तर, यस्तो चिया उत्पादनको ८९ प्रतिशत निर्यात हुने गरेको प्रतिवेदनमा उल्लेख गरे पनि भारत र अन्य देशमा कतिकति बजार छ स्पष्ट पारिएको छैन।

कोशी प्रदेशमा अर्थोडक्स चियाले पुर्‍याएको योगदान सम्बन्धमा गरिएको यो अध्ययनले आर्थिक वर्ष (आव) २०७९/८० मा भएको विक्रीलाई आधार मानेको छ।

भारतमा अत्यधिक निर्यात भए पनि त्यहाँ यस्तो चियाको

अर्ग्यानिक सर्टिफाइड चियाको निर्यात बजार हिस्सा

बजार	हिस्सा
आन्तरिक बजार	२२%
भारतिय बजार	६३%
तेस्रो मुलुक	१५%

■ आन्तरिक बजार ■ भारतिय बजार ■ तेस्रो मुलुक

जेप्से पारि सूचक

वर्ष	जेप्से सूचक
२०१३	२८,९८१.४५
२०१४	२९,००८.८०
२०१५	२८,६८१.०८
२०१६	२८,६२२.९२
२०१७	२८,६२२.९२
२०१८	२८,६२२.९२

सुन (सोल)

वर्ष	सुन (सोल)
२०१३	९,९८९,९००
२०१४	९,९८९,९००
२०१५	९,९८९,९००
२०१६	९,९८९,९००
२०१७	९,९८९,९००
२०१८	९,९८९,९००

अमेरिकी डलर

वर्ष	अमेरिकी डलर
२०१३	९३,६१२.२२
२०१४	९३,६१२.२२
२०१५	९३,६१२.२२
२०१६	९३,६१२.२२
२०१७	९३,६१२.२२
२०१८	९३,६१२.२२

मूल्य सबैभन्दा कम छ। अध्ययन प्रतिवेदनअनुसार यस्तो चियाको बजार मूल्य भारतमा प्रतिकिलो औसत ५८४ रुपैयाँ ८० पैसा छ, जबकि तेस्रो मुलुकमा औसत प्रतिकिलो १ हजार ४३२ रुपैयाँ १० पैसा मूल्य छ। नेपालमै पनि प्रतिकिलो औसत ९४१ रुपैयाँ ६० पैसा मूल्य छ।

सबै खाले चियाको औसत हिसाब गर्दा र भारतमा प्रतिकेजी निर्यात मूल्य २८१ रुपैयाँ मात्रै छ। तर, रुसमा प्रतिकेजी निर्यात मूल्य ५३८ छ। त्यसैगरी नेदरल्यान्ड्समा प्रतिकेजी १ हजार ३९६, जर्मनीमा १ हजार ५४१ र अमेरिकामा १ हजार ८१ रुपैयाँ छ। तर पनि नेपाली चियाको बजार भारत केन्द्रित छ।

उच्च मूल्य प्राप्त हुने तेस्रो देशमा निर्यात विविधीकरण गर्न सकेको देखिंदैन। अर्थोडक्स र सीटीसी दुवै चियाको बजार अंश हेर्दा पनि भारतले ९५ प्रतिशत हिस्सा ओगट्ने अध्ययनमा देखाएको छ।

यसो हुनुमा गुणस्तर प्रमाणीकरण र मार्केटिङ अभाव मुख्य कारण रहेको चिया व्यवसायी चिरन दाहाल बताउँछन्। उनका अनुसार नेपालले आफ्नो चियाको छुट्टै अन्तरराष्ट्रिय ब्रान्ड स्थापित गर्न नसक्दा भारतबाहेकका मुलुकमा निर्यातका लागि पहुँच बढाउन सकेको छैन।

» बाँकी पृष्ठ ५ मा

द४ कम्पनी आईपीओ स्वीकृति पखिँदै

धितोपत्र बोर्डद्वारा स्वीकृतिमा ढिलाइ

प्रजिता वृद्धाथोकौ	समूह	कम्पनी संख्या	कुल किता
काठमाडौं	होटेल् तथा पर्यटन	७	३५,३६०,०००
नेपाल धितोपत्र बोर्डमा प्रारम्भिक सावर्जनिक निष्कासन (आईपीओ) स्वीकृतिका लागि आवेदन दिने कम्पनीको संख्या बढ्दो छ । तर, बोर्डले स्वीकृति दिन ढिलाइ गरिरहेको छ । अहिले आईपीओ स्वीकृति कुरेर बसेका कम्पनीको संख्या ८४ पुगेको छ । बोर्डमा होटेल् तथा पर्यटनतर्फका सात, जलविद्युत्तर्फका ४४, लगानीतर्फका तीन, उत्पादन तथा प्रशोधनतर्फका १५, लघुवित्ततर्फका एक, लघुबीमातर्फका तीन र अन्यतर्फका ११ कम्पनीको कुल	जलविद्युत्	४४	१९३,८९१,१९१
	लगानी	३	१५,६७३,५००
	उत्पादन तथा प्रशोधन	१५	९०,६५५,६८४
	लघुवित्त	१	८०,०००
	लघुबीमा	३	६,७५०,०००
	अन्य	११	३०,२८३,६५०
	जम्मा	८४	३७२,६६४,०२५

स्रोत : नेपाल धितोपत्र बोर्ड

The image displays a variety of steel products offered by Narayani Steels. At the top left is a coil of GI Wire, and at the top right is a stack of SS Pipe. Below these are coils of TMT Rods on the left and a stack of Jasta Pata (corrugated metal sheets) on the right. In the center is the Narayani Steels logo, which features a stylized 'N' inside a circular emblem with leaf-like patterns. Below the logo, the company name 'NARAYANI STEELS' is written in bold, uppercase letters. At the bottom, the company's name is written in Nepali: 'नारायणी स्टील्स'. To the right of the Nepali name is the contact information: 'पर्स, नेपाल, सम्पर्क : ९८५५०२९७३९, ९८५५०३३५०३, ९८५२०२०००८'.

विराटनगरमा कोमात्सुको एक्स्काभेटर सार्वजनिक

विराटनगर (अस) । हेभी इक्वीपमेन्ट निर्माण कम्पनी कोमात्सुको नयाँ मोडलको एक्स्काभेटर शुक्रवार मोरङको विराटनगरमा औपचारिक रूपमा सार्वजनिक गरिएको छ । नेपालका लागि कोमात्सु हेभी इक्वीपमेण्टको आधिकारिक विक्रेता कन्टिनेन्टल ट्रेडिङ इन्टरप्राइजेज प्रालि र राउत कन्स्ट्रक्सन सर्भिसेज प्रािले स्याटेलाइट मोनिटरिङ प्रणालीसहितको पीसी२०५-१०एमजेरो मोडलको एक्स्काभेटर सार्वजनिक गरेका हुन् । सार्वजनिक गरिएको नयाँ मोडलको एक्स्काभेटर इन्धन खपतमा किफायती र उच्चतम कार्यक्षमताको भएको कम्पनीले दावी गरेको छ ।

कन्टिनेन्टल ट्रेडिङ इन्टरप्राइजेजका कार्यकारी निर्देशक टंकप्रसाद भट्टले यो एक्स्काभेटर बलियो, इन्धन कम खपत गर्ने र नेपालको जुनसुकै भूगोलका लागि सुहाउँदो रहेको बताए । कोमात्सु जापानी कम्पनी हो । कम्पनीले भारतसहित दक्षिण एसियाली मुलुकको निर्माण क्षेत्रको आवश्यकता पूरा गर्न चेन्नईमा एस्म्बलिङ प्लान्ट राखेको बताइएको छ ।

सामसङको ग्यालेक्सी ए५६ फाइभजी प्रि-अर्डरको घोषणा

काठमाडौँ (अस) । सामसङ नेपालले पहिलो पटक आफ्नो नयाँ ग्यालेक्सी ए५६

फाइभजी स्मार्टफोनको प्रि-अर्डर घोषणा गरेको छ । शुक्रवारदेखि शुरू भएको प्रि-अर्डर सोमवार वा मीठ्यात रहन्जेलसम्म रहने बताइएको छ । ग्यालेक्सी ए५६ फाइभजीले पहिलो पटक एआई अनुभव ल्याएको बताइएको छ । 'वन यूआई सेभेन'द्वारा सञ्चालित यस डिभाइसले सहज र शक्तिशाली एआई टुलहरू प्रदान गर्ने कम्पनीले जानकारी दिएको छ ।

साथै यसको उच्चस्तरीय क्यामेरा प्रविधि, टिकाउपन र उन्नत सुरक्षा विशेषताले प्रयोगकर्तालाई सुरक्षित, भरपराँ र रमाइलो मोबाइल अनुभव सुनिश्चित गर्ने बताइएको छ । सामसङ नेपालका निर्देशक प्रणयरत्न स्थापितले ग्यालेक्सी ए शंखलामा सामेल भएको यो फोनले प्रयोगकर्तालाई सुरक्षित र भरपराँ अनुभवका साथ रचनात्मकतामा नयाँ सम्भावना खुला गरेको बताए । रू. २ हजार तिरेर ए५६ फाइभजी प्रि-अर्डर गर्न सकिने यो फोनको मूल्य रू. ६५ हजार ९९९ र ७० हजार ९९९ तोकिएको बताइएको छ । साथै पुरानो फोन साटेर नयाँ ग्यालेक्सी ए५६ फाइभजी मा अपग्रेड गर्न सुविधा पनि उपलब्ध रहेको बताइएको छ ।

पूँजीबजार हाजिरीजवाफ प्रतियोगितामा वीरगञ्ज पब्लिक कलेज प्रथम

चितवन (अस) । चितवनमा जारी राष्ट्रिय स्तरको पूँजीबजार हाजिरीजवाफ प्रतियोगितामा वीरगञ्ज पब्लिक कलेज प्रथम भएको छ । कलेजले उपाधिसँगै नगद ५० हजार, ट्रफी र प्रमाणपत्र प्राप्त गरेको छ । त्यस्तै भरतपुरको वीरेन्द्र बहुमुखी क्याम्पस द्वितीय भएको छ । उसले ३० हजार नगद र प्रमाणपत्र प्राप्त गरेको छ । यसै ठाकुरराम बहुमुखी क्याम्पस तृतीय भएको छ । क्याम्पसले २० हजार नगदसहित प्रमाणपत्र प्राप्त गरेको छ । 'पल्लोब मनी बीक' अन्तर्गत आयोजना गरिएको प्रतियोगितामा २५ कलेजसहित २७ टोलको सहभागिता थियो । कार्यक्रममा विद्यार्थीहरूलाई वितीय सचेतना तथा लगानी र पूँजी बजारका विषयमा प्रशिक्षण प्रदान गरिएको थियो ।

धुलिखेल-खावा सडकखण्डको निर्माणमा अन्त्योल

काभ्रेपलाञ्चोक । अरनिको राजमार्गअन्तर्गत काभ्रेपलाञ्चोकस्थित धुलिखेल-खावा सडकखण्डको स्तरोन्नति कार्य अन्त्योल्नमा परेको छ । चार किलोमिटर सडक तोकिएको समयमा निर्माण सम्पन्न नभएको जनाउँदै सडक डिभिजन कार्यालय भक्तपुरले निर्माण कम्पनीसँगको ठेक्का रद्द गरेलगत्तै निर्माण व्यवसायीले उच्च अदालत पाटनमा मुद्दा हालेका थिए ।

सम्झौताको समयसीमा सकिएको ११ महिनापछि कार्यालयले गत फागुन १५ गते स्तरोन्नतिको जिम्मा लिएको गौरी-पार्वती निर्माण सेवासँगको ठेक्का रद्द गरेको थियो । उक्त सडकखण्डको ठेक्का रद्द गरेपछि अदालत गएका व्यवसायीको मुद्दामा केही दिनअघि अदालतले निर्माण कम्पनीलाई कालोसूचीमा राख्ने, धरौटी रकम जफतलगायत 'कारवाही नगर्न' तथा हालको जुन अवस्थामा रहेको छ, सोही अवस्थामा राख्ने' अन्तरिम आदेश दिएपछि खण्डखण्डको काममा अन्त्योल भएको हो । जिल्ला सदरमुकाम धुलिखेलदेखि-खावासम्मको सडक विस्तारको काम उक्त कम्पनीले विसं २०७९ जेठ २० मा २२ महीना अर्थात् २०८० चैत १९ गतेभित्र बनाइसक्नुपर्ने गरी रू. २० करोड १९ लाख ४६ हजार पाँच सय एकमा ठेक्का लिएको थियो । ठेकेदार कम्पनीले निर्माणमा आलटाल गर्दै आएका कारण समयसीमा सकिएको ११ महीना बितिसक्दा पनि २५ प्रतिशत समेत निर्माणको काम सकेको थिएन । पछिल्लो वर्षदेखि उक्त सडकखण्डको निर्माणको काम ठप्प प्रायः नै थियो ।

कार्यालयका प्रमुख डिजिनल सिनियर इन्जिनियर सुमन योगेशले अदालतबाट अन्तरिम आदेश आए पनि पुनः ठेक्का प्रक्रियाको काम अघि बढिरहेको बताए । 'फागुनतः पुनः ठेक्का खोल्ने प्रक्रियामा अघि बढ्न मिन्छ, यसका लागि मन्त्रालयस्तरमा निर्णयको प्रक्रिया अघि बढिरहेको छ,' उनले भने । रासस

लुम्बिनीको ग्रामीण क्षेत्रमा गाईबैसी दिनभरि चराएर घरतर्फ लैजाँदै किसान ।

नारायणघाट-बुटवल सडक

पूर्व खण्डमा ४७ किलोमिटर कालोपत्र

नवलपुर । चार लेनमा विस्तार भइरहेको पूर्व-पश्चिम राजमार्गको नारायणघाट-बुटवल खण्डअन्तर्गत ६५ किलोमिटर पूर्व खण्डमा ४७ किलोमिटर कालोपत्र भएको छ । नारायणघाट बुटवल सडक आयोजना (पूर्व खण्ड) कार्यालयका अनुसार हालसम्म यो बाटोमा ५८ दशमलव सात प्रतिशत भौतिक प्रगति भएको छ । गैडाकोटतर्फ १६ किलोमिटर कालोपत्र पूरा गरी देवचुली नगरपालिकामा धमाधम कालोपत्र भइरहेको छ । यो खण्डमा २२ ओटा साना पुल निर्माण भएका छन् ।

निर्माण पूरा भएका पुलमा लिंकरोड निर्माण पूरा नभएकाले

पुलबाट यातायातका साधन सञ्चालन हुन समय लाग्ने उक्त कार्यालयका सूचना अधिकारी शिव खनालले बताए । विनयी खोलाको पुल आगामी मनसुन अगाडि नै पूरा गर्ने लक्ष्यका साथ तीव्र

गतिमा काम भइरहेको छ । केही हप्ता अगाडि अत्यधिक भारवहन गरेको टुकका कारण पुलमा क्षति भएपछि पथान्तरण गरेर सवारीसाधन सञ्चालन भएका छन् ।

सडक विस्तारको ठेक्का पाएको निर्माण कम्पनी चाइना स्टेट कन्स्ट्रक्सन इन्जिनियरिङका सहव्यवस्थापक राकेश भाले ४२ ठाउँमा सडक विस्तार जारी रहेको बताए । हामीले सडक विस्तारसँगै पुल निर्माणमा जनशक्ति केन्द्रित गरेका छौँ, उनले भने, 'सडक कालोपत्र र पुल निर्माणसँगै कल्भर्ट, सब वेस, वेस, फिलिङ, ड्रेनेज, ग्याबीलनगायत ६५० भन्दा बढी कामदार परिचालन गरेर काम गरिरहेका छौँ' आगामी वैशाखभित्रमा दुम्कीबाससम्म कालोपत्र गरिसक्ने लक्ष्य छ । 'दाउन्नेमा पूर्वी खण्डमा पर्ने सबैभन्दा कठिन ठाउँको डाँडाको भित्तो कटान पूरा भएको छ,' उनले भने । रासस

रातोढुंगा सबस्टेशन सञ्चालन

म्याग्दी । म्याग्दीका तीनओटा स्थानीय तहमा विद्युत् आपूर्ति गर्न निर्माण भएको ३३-११ केभी क्षमताको रातोढुंगा सबस्टेशन सञ्चालन भएको छ । पर्वतको जलजला गाउँपालिका-४ मोहनचोकबाट म्याग्दीको मालिका गाउँपालिका-६ रातोढुंगा जोड्ने २२ किलोमिटर दूरीको प्रसारण लाइन र रातोढुंगामा निर्माण भएको सबस्टेशन सञ्चालनमा आएको हो ।

२०८० माघमा गरिएको परीक्षण सफल भएको उक्त सबस्टेशनबाट शुक्रवारदेखि नेपाल विद्युत् प्राधिकरणको म्याग्दी

वितरण केन्द्रले विद्युत् आपूर्ति गर्न थालेको हो । केन्द्रका प्रमुख सत्यनारायण गामीले परीक्षणका

लागि सबस्टेशनबाट विद्युत् आपूर्ति गरिउन थालिएको बताए । 'मिलनचोक सबस्टेशन नजिकै एउटा पोल गाड्न, तार तान्न र संरचना बनाउन बाँकी भएकाले

अस्थायी रूपमा बेनीबाट ट्यापिङ गरेर रातोढुंगा सबस्टेशनमा लाइन जोडेर हाम्रो निगरानीमा रातोढुंगा सबस्टेशन सञ्चालन पछि, म्याग्दीको पश्चिमी क्षेत्रमा पर्ने मंगला, मालिका र धवलगिरि गाउँपालिकामा केन्द्रीय प्रसारण लाइन विस्तार र विद्युत् आपूर्ति सहज हुने अपेक्षा गरिएको छ । रासस

नेपाल विद्युत् प्राधिकरणमार्फत एटुजेड इन्जिनियरिङले सन् २०१६ मा रू. १६ करोडमा ठेक्का लिएको सबस्टेशन र प्रसारण लाइन सन् २०१८ को डिसेम्बरमा सक्ने लक्ष्य थियो । ठेकेदार कम्पनीका प्रतिनिधि पञ्चसागर लुईटलले परीक्षण अवधिपछि प्राधिकरणलाई औपचारिक रूपमा सबस्टेशन हस्तान्तरण गरिने केन्द्रका प्रमुख गामीले बताए । सबस्टेशन सञ्चालनपछि, म्याग्दीको पश्चिमी क्षेत्रमा पर्ने मंगला, मालिका र धवलगिरि गाउँपालिकामा केन्द्रीय प्रसारण लाइन विस्तार र विद्युत् आपूर्ति सहज हुने अपेक्षा गरिएको छ । रासस

हिमाली परिस्थितिक प्रणाली जोगाउन हिमनदीको संरक्षण गर्न विज्ञको सुभाब

एकीकृत पर्वतीय विकासका लागि अन्तरराष्ट्रिय केन्द्र (इसिमोड)का वरिष्ठ सल्लाहकार डा. अरुणभक्त श्रेष्ठले पृथ्वीको तापक्रम एक दशमलव पाँच डिग्री सेल्सियसदेखि दुई डिग्री सेल्सियस मात्र बढ्दा पनि हिन्दकुश हिमालय क्षेत्रको हिउँ २५ देखि ३० प्रतिशत पलन्ने बताए ।

काठमाडौँ । हिमाल क्षेत्र वरपर बस्ने समुदायलाई जलवायु परिवर्तनका प्रतिकूल असरबाट बचाउन हिमनदी जोगाउन आवश्यक रहेको विश्वहरूले सुझाएका छन् । विश्व पानी दिवसका अवसरमा स्मार्ट बास सोल्युन्सले काठमाडौँमा आयोजना गरेको कार्यक्रममा उनीहरूले यस्तो सुझाएका हुन् । कार्यक्रममा एकीकृत पर्वतीय विकासका लागि अन्तरराष्ट्रिय केन्द्र (इसिमोड)का वरिष्ठ सल्लाहकार डा. अरुणभक्त श्रेष्ठले पृथ्वीको तापक्रम एक दशमलव पाँच डिग्री सेल्सियसदेखि दुई डिग्री सेल्सियस मात्र बढ्दा पनि हिन्दकुश हिमालय क्षेत्रको हिउँ २५ देखि ३० प्रतिशत पलन्ने बताए ।

उनका अनुसार तापक्रम तीनदेखि चार डिग्री सेन्टिग्रेड बढेमा ५५ देखि ७५ प्रतिशत हिउँ नाश हुनेछ । यसले शुरूका वर्षमा हिमालबाट निस्सृत हुने नदीमा पानीको प्रवाह बढे पनि हिउँको आयतन घट्दै गएपछि पानीको प्रवाह कम हुन गई नदी प्रणालीमा आधारित प्राकृतिक परिस्थितिक प्रणाली नै प्रभावित हुने जोखिम बढ्ने जानेछ ।

जलवायुविज्ञ डा. श्रेष्ठले यस्तो प्रतिकूल अवस्थाबाट जोगिन विकासोन्मुख र विकसित मुलुकलाई कार्वनडाइअक्साइड उत्सर्जन कम गर्न बाध्य पार्ने नीति कार्यान्वयन गर्नुपर्ने,

नदी प्रणालीका सम्भाव्य स्थानमा बाँध वा जलाशय निर्माण गर्नुपर्ने, प्रकृतिमा आधारित समाधानमा जानुपर्ने बताए ।

अर्को प्रस्तुतिकर्ता इन्जिनियरिङ अध्ययन संस्थानका प्राध्यापक डा. भोला घिमिरेले नेपालका हिमनदी विश्वको ताजा पानीमा योगदान र जलवायु परिवर्तनका कारण वर्तमानमा उत्पन्न पानीको व्यवस्थापन अति महत्त्वपूर्ण रहेको बताए । उनले नेपाल सङ्घीयतामा

नियमित चक्र नै परिवर्तन हुन थालेको उल्लेख गर्दै भने, 'हामी कहाँ कहिले जेठमा बाढी पहिरो आउने गरी पानी परेको छ, कहिले असार साउन । यसपटक असोजमा नै वितण्डा मच्चियो ।' कार्यक्रममा पूर्वमन्त्री ई. गणेश साहले विश्वमा ताजा पानीको प्रतिव्यक्ति उपलब्धता घट्दै गएकाले पानीको व्यवस्थापन अति महत्त्वपूर्ण रहेको बताए । उनले नेपाल सङ्घीयतामा

प्रवेश गरिसकेका सन्दर्भमा पानीको विषयले प्रदेश र स्थानीय तहमा द्वन्द्व उत्पन्न गर्नसक्ने भय रहेको पनि बताइ । सिँचाइ र जलविद्युत्का क्षेत्रमा यस्ता विवाद देखा परिसकेको र खानेपानीमा पनि आउन सक्ने उनको भनाइ थियो । जल तथा ऊर्जा आयोगका सिनियर डिभिजनल इन्जिनियर डा. कपिल ज्ञवालीले हिमालको तापक्रम बढ्ने दर अन्य क्षेत्रको भन्दा बढी (एक दशमलव

आठदेखि दुई दशमलव दुई) भएकाले यो शताब्दीको अन्तिमसम्म हिमालयका ८० प्रतिशत हिउँ पलन्ने जोखिम रहेको बताए । यसलाई दृष्टिगत गरेर विकास गतिविधि सञ्चालन गर्नुपर्ने, कार्वन उत्सर्जन कम हुने पद्धति अवलम्बन गर्नुपर्ने, जलवायु उत्थानशील निर्माण सहिता बनाएर लागू गर्नुपर्ने उनको भनाइ थियो ।

कार्यक्रममा पर्यटन व्यवसायी आइछिरिङ शेर्पाले गत भदौमा सोलुखुम्बुको थामेमा आएको बाढीले पुर्‍याएको क्षतिबारे उल्लेख गरे । हिमालको हिउँ पलन्ने दर बढ्दा हिमताल विष्फोट हुने जोखिम बढेको, हिमालबाट बग्ने नदीका आसपास बनेका विकास पूर्वाधार क्षतिग्रस्त हुन गएको, नदी र खोला आसपासका समुदायको धनजनको क्षति भएको उनले बताए ।

यसअघि उद्घाटन कार्यक्रममा राष्ट्रियसभा उपाध्यक्ष विमला घिमिरेले हिमनदी संरक्षणले नेपालको नदी प्रणालीमा आधारित जनजीवन र जीविकोपार्जनलाई टेवा पुग्ने बताइन् । जलवायु परिवर्तनको असरले सबैभन्दा बढी प्रभावित मुलुक भएकाले नेपालको समस्या र चासोप्रति विश्वको ध्यानाकृष्ट गर्न सगरमाथा सबादको तयारी गरिएको उनको भनाइ छ । रासस

ओमोडा एन्ड जेइकोले मनायो नेपालमा पहिलो वार्षिकोत्सव

काठमाडौँ (अस) । एसपिजि अटोमोबाइल्स प्रािले आफ्नो अटोमोर्टिभ ब्रान्ड ओमोडा एन्ड जेइकोको नेपालमा पहिलो वार्षिकोत्सव मनाएको छ । काठमाडौँमा बिहीवार आयोजित कार्यक्रममा शारडा ग्रुपका अध्यक्ष शिवरतन शारडा, शारडा ग्रुपका निर्देशक गौरव शारडा, शारडा ग्रुपका निर्देशक सन्दीपकुमार शारडा, एसपिजि अटोमोबाइल्सका जनरल म्यानेजर ज्ञानेन्द्रबहादुर चन्दलगायतको उपस्थिति थियो । यो ब्राण्डले नेपालमा विद्युतीय एसयुभीको क्षेत्रमा लोकप्रियता कमाएको कम्पनीको भनाइ छ । समारोहमा शारडा ग्रुपका निर्देशक गौरव शारडाले ओमोडा एन्ड जेइकोले छोटो समयमै नेपाली ग्राहकको विश्वास जित्न सफल भएको बताए । साथै उनले कम्पनी गुणस्तरीय सेवा प्रदान गर्न प्रतिबद्ध रहेको पनि उल्लेख गरे । वार्षिकोत्सवको अवसरमा, कम्पनीले नयाँ ग्राहकहरूका लागि विशेष अफर पनि घोषणा गरेको छ, जसअनुसार ओमोडा एन्ड जेइकोका गाडीहरू रू. ५५

लाख ९९ हजारबाट उपलब्ध हुने बताइएको छ । यस्तै, गाडीको १ वर्षको नि:शुल्क बीमा, ७ किलोवाटको नि:शुल्क चार्जर र रू. ५ लाख १५ हजारसम्मका विभिन्न लाभसमेत उपलब्ध हुने कम्पनीले जानकारी दिएको छ। साथै, ग्राहकले ब्याट्री र मोटरमा ८ वर्ष वा १ लाख ६० हजार किलोमिटरको वारेन्टी र १ वर्षको नि:शुल्क सडक करको सुविधा पनि पाउनेछन् । सन् २०२४ को फेब्रुअरीमा नेपाली बजारमा प्रवेश गरेयता ओमोडा एन्ड जेइकोका ८०० भन्दा गाडी विक्री गरिसकेको कम्पनीले जानकारी दिएको छ ।

हाल एसपिजि अटोमोबाइल्स ४३० किलोमिटर रेन्जको ओमोडा इ-फाइभ र ४०० किलोमिटर रेन्जको जेइको जे-सिक्स अफरोड एसयुभी विक्री गर्दै आएको छ । ओमोडा एन्ड जेइकोको देशभर १७ ओटा शोरूम र ३० भन्दा बढी चार्जिङ स्टेशनहरू सञ्चालनमा छन् । एसपिजि अटोमोबाइल्स प्राइभेट लिमिटेड ओमोडा एन्ड जेइको अटोमोबाइल्स लिमिटेडका लागि नेपालका आधिकारिक वितरक हो ।

‘फादर अफ भिलेज टुरिजम’को लोकार्पण

काठमाडौँ (अस) । नेपालमा गाउँ पर्यटनको अवधारणा अघि सार्ने डा. सुरेन्द्र प्रधानांगको आत्मकथा 'फादर अफ भिलेज टुरिजम' पुस्तकको शनिवार आयोजित एक कार्यक्रममा लोकार्पण गरिएको छ । कार्यक्रममा प्रमुख अतिथि पर्यटन उद्यमी कर्ण शाक्य, विशिष्ट अतिथिद्वय पूर्वअर्थमन्त्री एवं सचिव शंकर कोइराला र दीपेन्द्र पुरुष ढकाललगायतले पुस्तकको लोकार्पण गरेका हुन् ।

पुस्तकमा प्रधानांगले गाउँ पर्यटनको अवधारणा कसरी जन्मियो, यसलाई सरकारले कसरी उपेक्षा गर्‍यो र अहिले कसरी फरक तरीकाले कार्यान्वयनमा ल्याएको छ भन्ने कुरा पुस्तकमा उल्लेख गरेका छन् । नेपालमा गाउँ पर्यटन किन आवश्यक छ भन्ने सोच आफूमा कसरी आयो भनी उनले त्यसको घटनासमेत पुस्तकमा उल्लेख गरेका छन् । पर्यटन उद्यमी शाक्यले पुस्तक गाउँ पर्यटन बुझ्न सहयोगी हुने बताए । कार्यक्रममा पुस्तकको समीक्षा गर्दै मित्र कृञ्जकी अध्यक्ष सुष्मा खत्री रत्नितले प्रधानांगको सकारात्मक सोच र उनले गाउँ पर्यटनको अवधारणा ल्याउन गरेको संघर्षका खुबूकिलाहरूको वर्णन पुस्तकमा गरिएको बताइन् ।

आर्थिक वृद्धिमा बैकिङ क्षेत्र

के बैकहरू खराब साहू हुन् ?

आर्थिक वृद्धिमा बैकिङ क्षेत्रको भूमिकालाई दृष्टिगत गर्दै सरकारले करमा सहुलियत दिनुका अतिरिक्त न्यूनतम नाफा कमाउने वातावरण सृजना गरी यस क्षेत्रको स्थिरता कायम गर्नुपर्छ र व्यवसायमैत्री बैकिङ वातावरण निर्माणमा सरोकारवाला सबैले योगदान दिनुपर्छ ।

डा. दिवाकर वशिष्ठ

मर्जरलाई जोड दिइएको छ । विभिन्न चुनौती हुँदाहुँदै पनि आर्थिक विकासका लागि बैकिङ क्षेत्रले छरिएर रहेको रकम निक्षेपका रूपमा संकलन र यसको परिचालन, पूँजी निर्माण, मुद्राको निष्कासन र परिचालन, विदेशी मुद्रा विनिमय र यसको व्यवस्थापन, सार्वजनिक ऋणको व्यवस्थापन, निर्देशित कर्जामार्फत गरीबी निवारणका काम नियामकले गर्दै आएको छ । त्यसैगरी वित्तीय साक्षरता र समावेशिता, आयात र निर्यातमा सहजीकरण, उद्योग, कृषि, जलस्रोत, पर्यटन र वाणिज्य क्षेत्रको विकास, प्रत्यक्ष वा अप्रत्यक्ष रोजगारीको अवसर, आर्थिक स्थायित्व कायम र सन्तुलित आर्थिक विकास एवं शोधनान्तर स्थितिमा सन्तुलन, मौद्रिक नीति प्रकाशन र सरकारी कारोबार, सरकारलाई आर्थिक सहयोग, सूचना प्रवाह र सल्लाह प्रदान लगायतको भूमिका निर्वाह गर्दै आएको छ ।

बैकिङ क्षेत्रमा समस्या
राजनीति, संस्थानत विकास, प्रविधि, लगानीको

■ **करीब ५८ प्रतिशत मानिस वित्तीय रूपमा साक्षर देखिन्छन् ।**

■ **वित्तीय विस्तार र कर्जा लगानीले आर्थिक वृद्धिलाई टेवा पुगछ ।**

■ **राजनीति, संस्थागत विकास, लगानीको वातावरण आदिमा सुधार नआई बैकिङ क्षेत्रले मात्र आर्थिक वृद्धिमा योगदान पुर्‍याउन कठिन हुन्छ ।**

■ **आर्थिक वृद्धिदरका लागि अर्थतन्त्रमा लगानी बढ्नुपर्छ ।**

■ **सस्तो लोकप्रियताका लागि बोलिने कुनै पनि शब्दले भविष्यमा बैकिङ क्षेत्रमा मात्र नभई समग्र अर्थतन्त्रमा संकट आउन सक्छ ।**

■ **बचत परिचालन र लगानी गर्दै हुने पूँजी निर्माणले बढाउने आर्थिक वृद्धिले बचत तथा लगानीकर्ता दुवैलाई फाइदा पुर्‍याउँछ ।**

वातावरण, सुशासनमा सुधार र राजनीतिक स्थिरता नभएसम्म बैकिङ क्षेत्रले मात्र आर्थिक वृद्धिमा योगदान पुर्‍याउन कठिन हुन्छ । विगत केही समयदेखि फैलाइएको अफवाहको कारण ऋण असुली एवं लगानीमा समस्या आएको छ । यसबाट बैकिङ क्षेत्र थलिएको अवस्थामा छ ।

बैंक खराब साहू नै हो त ?

सरकारको नेतृत्वदायी भूमिकामा रहेका व्यक्तिलाट संवेदनशील बैकिङ क्षेत्रलाई नै असर पुग्ने गरी खराब साहूको संज्ञा दिनुले यो क्षेत्र तरंगित बनेको छ । बेलाबखत भावावेशमा आई प्रयोग हुने यस्ता शब्दहरूले अर्थतन्त्रको प्रमुख पहरेदारका रूपमा रहेको यस क्षेत्रमा थप समस्या नआउला भन्न सकिँदैन । बैकिङ क्षेत्रले पनि उद्योगी, व्यवसायी र ऋणीहरूको स मस्या बुझ्नुपर्छ ।

आपसी समझदारीको विकास गर्नुपर्छ । लगानी भएको कर्जा असुल हुन सकेन भने बैकिङ क्षेत्रको अम्बानीको मुख्य स्रोतका रूपमा रहेको निक्षेपको साँवा र व्याज भुक्तानी समस्या हुन सक्छ । यसतर्फ सम्बद्ध सबैले हेक्का राख्नुपर्छ । तसर्थ पनि बैकिङ क्षेत्रलाई जो जसले खराब साहू भने तापनि यसलाई उचित मान्न सकिँदैन । व्यावसायिक क्षेत्रले पनि ऋण लिँदा आफ्नो तिन सक्ने आर्थिक क्षमता र हैसियतलाई ध्यान दिनुपर्छ ।

तपाईं घरमा पैसा राख्नुहुन्छ ?

घरमा नगद राख्दा आउने जोखिमहरू
वित्तीय अनिश्चितताको समयमा मानिस बढी नगद राख्न चाहन्छन् तर यो असुरक्षित हुन सक्छ । बीमाले दिने सुरक्षा पनि सीमित हुन सक्छ । घरमा धेरै नगद राख्नुको मुख्य समस्या भनेको बीमा सुरक्षा सीमित हुनु हो । घर बीमामा नगद विशेष श्रेणीमा पर्ने भएकाले यसको भुक्तानीका लागि दाबी गर्न कठिन हुन सक्छ ।

ब्यान्केटका वित्तीय विशेषज्ञ श्यानन मार्टिनका अनुसार धेरैजसो घर बीमा योजनामा नगद, सिक्का र बहुमूल्य धातुहरूका लागि केही सीमित रकममात्रै मात्र कभर गरिन्छ । यदि तपाईंको घरमा लाखौं रूपैयाँ नगद राखिएको छ भने त्यसको सम्पूर्ण मूल्य बीमाले कभर नगर्न सक्छ ।

यदि तपाईं बढी नगद कभर गर्न चाहनुहुन्छ भने बीमा एजेन्टसँग परामर्श लिन सक्नुहुन्छ, तर त्यसको प्रमाण देखाउन आवश्यक पर्छ ।

प्राकृतिक प्रकोप वा चोरीको जोखिम
यदि तपाईंको घरमा आगलागी वा अन्य प्राकृतिक प्रकोप आउँछ भने घरमा लुकाइएको नगद जलेर वा नष्ट भएर हराउन सक्छ । यस्तै, चोरीको घटनामा घरमा लुकाइएको नगद फेला परेमा सम्पूर्ण बचत गुम्न सक्छ । बैकमा राखिएको नगद भने बीमा सुरक्षाले सुरक्षित

आर्थिक वृद्धिमा बैकिङ क्षेत्रको भूमिकालाई दृष्टिगत गर्दै सरकारले करमा सहुलियत दिनुका अतिरिक्त न्यूनतम नाफा कमाउने वातावरण सृजना गरी यस क्षेत्रको स्थिरता कायम गर्नुपर्छ र व्यवसायमैत्री बैकिङ वातावरण निर्माणमा सरोकारवाला सबैले योगदान दिनुपर्छ ।

दोष कसको ?

ऋण लिने बेलामा विभिन्न राजनीतिक शक्तिकेन्द्रमा बढी ऋणका लागि धाउने अनि जब कर्जाको साँवाव्याज भुक्तानी गर्नुपर्ने हुन्छ त्यति बेला पुनः शक्तिकेन्द्र धाएर व्याज मिनाहाको हतकन्डा अपनाउने कुरालाई स्वीकार्न सकिँदैन । सकेसम्म लिएको कर्जा तिन नपरे हुँदो हो भन्ने प्रवृत्तिको पछिल्लो समय थप विकास भएको देखिन्छ । विगतमा ऋण असुल आएका कर्मचारीलाई कालो मोसो दल्न ऋणीलाई उचाल्ने, बैकशाखाहरू तोडफोड गर्ने गतिविधि भएको थियो । सस्तो लोकप्रियताका लागि बोलिने कुनै पनि शब्दले भविष्यमा बैकिङ क्षेत्रमा मात्र नभै समग्र अर्थतन्त्रमा संकट आउन सक्छ । कुनै एक ठूलो बैंक डुब्यो भने समग्र अर्थतन्त्रनै धराशयी हुन्छ भन्ने कुरा बेलेमा बुझ्न जरुरी छ । अर्कोतर्फ नियामक निकायका जिम्मेवार व्यक्तिलाट नै बैकहरूले ऋणीसँग छलफल नै नगरी कालो सूचीमा राख्ने कार्य भएको छ भन्ने भनाइले बैंक विरोधीहरूलाई थप मलजल गरेको देखिन्छ ।

सामाजिक सहभागितामूलक प्रजातन्त्र प्राप्त गर्ने एक मात्र संयन्त्र स्वतन्त्र बजार हो ।

- मिल्टन फ्रीडम्यान

सम्पादकीय

दिगो निर्यातमा लाग्न आवश्यक

चालू आर्थिक वर्ष (आब) २०८१/८२ को ८ महीनामा मुलुकको वैदेशिक व्यापारमा सुधार देखिएको छ । त्यसमा पनि निर्यात व्यापारमा ५७ दशमलव २० प्रतिशत वृद्धि भएको छ । तथ्यांकलाई मात्र हेर्ने हो भने यो निकै ठूलो उपलब्धि मान्नुपर्ने हुन्छ । तर, यो नेपालको निर्यात क्षमता बढेर भएको होइन । भारतले लिएको भन्सार दरको नीतिले गर्दा नेपाली व्यवसायीले लिएको क्षणिक लाभ हो । यस्तो क्षणिक निर्यात वृद्धिले व्यवसायीलाई फाइदा त होला तर समय अर्थतन्त्र र मुलुकको विश्वसनीयतामा भने नकारात्मक असर पर्न सक्छ ।

भन्सार विभागले सार्वजनिक गरेको तथ्यांकअनुसार साउनदेखि फागुन मसान्तसम्म १३ खर्ब ३ अर्ब रूपैयाँ बराबरको कुल वैदेशिक व्यापार भएको छ । यस अवधिमा आयात ११ दशमलव २० प्रतिशत र निर्यात ५७ दशमलव २० प्रतिशतले बढेको छ । फागुन मसान्तसम्म ११ खर्ब ४५ अर्ब रूपैयाँ बराबरको वस्तु तथा सेवा आयात हुँदा १ खर्ब ५८ अर्ब रूपैयाँ बराबरको वस्तु तथा सेवा निर्यात भएको छ । कुल व्यापारघाटा ६ दशमलव २२ प्रतिशतले बढेको छ । यो अवधिमा नेपालको कुल वैदेशिक व्यापारमा ८ दशमलव ९० प्रतिशत हिस्सा निर्यातको रहेको छ भने ९१ दशमलव १० प्रतिशत अंश आयातको रहेको छ । त्यसैले ठूलो परिमाणमा निर्यात वृद्धि भए पनि व्यापार घाटामा ठूलो अन्तर रहेको देखिँदैन ।

भन्सार विभागको तथ्यांक हेर्ने हो भने सबैभन्दा बढी निर्यात भएको वस्तुमा पहिलोमा प्रशोधित भटमासको तेल रहेको छ र दोस्रोमा सूर्यमुखीको तेल रहेको छ । यी दुई वस्तुको आयातमा भएको उच्च वृद्धिले नै निर्यातमा ठूलो सुधार आएको देखिन्छ । तर, यी दुवै वस्तुको कच्चा पदार्थ नेपालमा उत्पादन हुँदैन । तेस्रो मुलुकबाट कच्चा पदार्थ आयात गरी प्रशोधन गरेर भारततर्फ निर्यात गर्ने गरिन्छ । यस्तो निर्यात भारतले तेस्रो मुलुकबाट आयात गर्दा

- स्तरान्तिपछि अल्पविकसित मुलुकले पाउने शून्य भन्सारको सुविधालगायत अन्य विभिन्न सुविधाबाट वञ्चित हुनुपर्ने भएकाले प्रतिस्पर्धात्मक क्षमता बढाई निर्यात बढाउनु अनिवार्य छ ।
- विश्वका धेरै देशले अन्य देशबाट कच्चा सामान ल्याएर नयाँ वस्तु उत्पादन गरी निर्यात गर्छन् र त्यो उनीहरूको पहिचान नै हुन्छ ।
- भटमास र सूर्यमुखी तेल पनि भारतले भन्सार नीतिमा परिवर्तन गर्दासमेत निर्यात गर्न सक्ने हो भने उपयुक्त हुन सक्छ ।

लगाएको उच्च भन्सार दरका कारण बढेको हो । नेपाल भारत व्यापार सन्धिअनुसार नेपालले अन्य देशको कच्चा पदार्थ ल्याएर ३० प्रतिशत मूल्य अभिवृद्धि गरेमा शून्य भन्सार दरमा भारतमा निर्यात गर्न सकिन्छ । यही सुविधाको उपयोग गरेर नेपाली व्यवसायीले मौकाको फाइदा उठाइरहेका छन् । तर, ३० प्रतिशत नै मूल्य अभिवृद्धि भएकोमा भने आशंका छ ।

व्यापारमा मौकाको फाइदा उठाउनुलाई अन्यथा भन्न त मिल्दैन तर यस्तो निर्यात कुनै पनि बेला अवरुद्ध हुन सक्छ । गिातमा वनस्पति घिउको निर्यात पनि भन्सार दरकै फाइदा उठाएर बढेको थियो । तर, सन्धि पुनरबलोकन गर्दा भारतले परिमाणात्मक बन्देज लगाएपछि वनस्पति घिउको निर्यात सकेको थियो ।

हुन त विश्वका धेरै देशले अन्य देशबाट कच्चा सामान ल्याएर नयाँ वस्तु उत्पादन गरी निर्यात गर्छन् । उदाहरणका लागि उत्कृष्ट चर्कट उत्पादक स्वीटजरल्यान्डले यसको कच्चा पदार्थ बाहिरबाट ल्याउँछ । औद्योगिक कच्चा पदार्थ ल्याएर उत्पादन वा प्रशोधन गरेर निर्यात गर्नु नै गलत हो भन्ने चार्हि होइन तर त्यो दिगो हुनुपर्छ । नेपालले नै भारतबाट पेट्रोलियम पदार्थ आयात गर्छ जुन भारतले अन्य देशबाट कच्चा पेट्रोलियम ल्याएर प्रशोधन गरी बिक्री गर्छ । त्यसैले नेपालले पनि यस्तै खालको प्रशोधन गरेर निर्यात गर्न सक्नुपर्छ । भटमास र सूर्यमुखी तेल पनि भारतले भन्सार नीतिमा परिवर्तन गर्दासमेत निर्यात गर्न सक्ने हो भने उपयुक्त हुन सक्छ ।

नेपालले दिगो निर्यातको नीति लिनुपर्छ । व्यापारघाटा उच्च भएकाले कुनै पनि वस्तुको निर्यात बढ्दा खुसी हुन त सकिन्छ तर त्यसले मुलुकको निर्यात क्षमता बढाउँदैन । उत्पादित वस्तुको समग्र प्रतिस्पर्धात्मक क्षमता बढेको कारण निर्यात भएको मानिँदैन । अतः अन्य देशबाट कच्चा पदार्थ ल्याए पनि तिनमा यसरी मूल्यअभिवृद्ध गर्वितर लानुपर्छ जसले गर्दा त्यस्तो वस्तुको निर्यात नियमित भइरहन सकोस् । नेपाल अल्पविकसित मुलुकबाट स्तरान्ति हुन लागेको र त्यसपछि अल्पविकसित मुलुकले पाउने शून्य भन्सारको सुविधानलगायत अन्य विभिन्न सुविधाबाट वञ्चित हुनुपर्ने भएकाले पनि प्रतिस्पर्धात्मक क्षमता बढाई निर्यात बढाउनु अनिवार्य छ ।

अभियान

१० वर्षअघिको आर्थिक अभियानबाट

राजनीतिक सहमतिले हौसियो बजार

आइतवार नेप्से परिसूचक विगत ३९ महीनायताकै उच्च बिन्दुमा पुगेको छ । गत बिहीवार ५ सय ३० दशमलव २० मा बन्द भएको नेप्से आइतवार २५ दशमलव ७३ अङ्ग (४ दशमलव ८५ प्रतिशत) बढेर ५ सय ५५ दशमलव ९३ मा पुगेको हो । यसअघि नेप्सेमा नजिकको उच्चतम अङ्क २०६६ मङ्सिर ७ मा (५ सय ६२ दशमलव ११), कायम रहेको थियो । आइतवार व्यापारमा आएका सबै समूहको परिसूचक बढेपछि नेप्सेमा सकारात्मक प्रभाव परेको हो । लामो समयदेखि जारी अस्थिर राजनीतिले समाधानको दिशा समातेको समाचार सार्वजनिक भएपछि बजारमा सकारात्मक प्रभाव परेको विश्लेषकहरूले बताएका छन् ।

वर्ष ८, अंक १५२, सोमवार, ७ फागुन, २०६९

सहकारीलगायत कतिपय वित्तीय संस्थाबाट ऋण लगानी गर्दा पक्षपातपूर्ण व्यवहार गर्ने, ऋणी र उसले सञ्चालन गरेका परियोजनाको बैकहरूले राम्रोसँग विश्लेषण नगर्ने, ऋणीलाई अनावश्यक शर्तहरू थोपर्ने, कर्जा लगानी गर्दा नियम कानून र उत्तरदायित्व एवं अधिकारको पालना नगर्ने, गरीबीमा फसेका सर्वसाधरणलाई बैकिङ पहुँचमा पुग्न कठिनाइ हुने, सर्वसाधारणको निक्षेपको दुरुपयोग गर्नेजस्ता समस्याहरूले गर्दा सार्वजनिक रूपमा यस क्षेत्रको आलोचना भने मनग्य हुने गरेको देखिन्छ ।

वित्तीय संकटको असर यथावत् रहँदा आन्तरिक अर्थतन्त्र चलायमान हुन सकेको छैन । अर्कोतर्फ ब्याजदर सस्तो हुँदा पनि व्यावसायिक क्षेत्रबाट कर्जाको माग बढ्न सकेको छैन । यसले गर्दा आर्थिक गतिविधिमा नकारात्मक असर पर्ने गरेको छ । आर्थिक वृद्धिदर घट्ने र आर्थिक गतिविधिमा सुधार हुन लामो समय लाग्ने देखिन्छ ।

बैकिङ र अर्थतन्त्र

गरीबी घटाउन, रोजगारी बढाउन, आर्थिक सम्पन्नता प्राप्त गर्न, देशको समग्र आर्थिक विकासका लागि उच्च आर्थिक वृद्धि आजको खाँचो हो । आर्थिक वृद्धिदरका लागि अर्थतन्त्रमा लगानी बढ्नुपर्छ । यसका लागि बैकिङ क्षेत्रले व्यापार तथा उद्योगधन्दा एवं कृषिक्षेत्रको विकास गरी आर्थिक वृद्धि बढाउन गहन भूमिका खेलेको पाइन्छ । सोही योजनाको दीर्घकालीन सोच हेर्दा समुन्नत, स्वाधीन र समाजवादउन्मुख अर्थतन्त्रसहितको समान अवसर प्राप्त, स्वस्थ, शिक्षित, मर्यादित र उच्च जीवनस्तर भएका सुखी नागरिक बसोवास गर्ने मुलुक भन्ने रहेको छ ।

उक्त विसं २१०० सम्म पूरा गर्ने लक्ष्यसहितको दीर्घकालीन सोच प्राप्त गर्दै बैकिङ क्षेत्रले गहन भूमिका खेल्नुपर्छ । आर्थिक वृद्धि भएमा मात्र प्रतिव्यक्ति आम्दानी बढ्छ । बचत परिचालन र लगानी गर्दै हुने पूँजी निर्माणले बढाउने आर्थिक वृद्धिले बचत तथा लगानीकर्ता दुवैलाई फाइदा पुर्‍याउँछ । बचतकर्ता व्याजका रूपमा आम्दानी प्राप्त गर्छ भने लगानीकर्ताले लगानी गरेर वस्तु तथा सेवाको थप उत्पादन गरेर कमाउन सक्छ । यसबाट आर्थिक गतिविधि बढ्न गई राजस्व संकलनमा वृद्धि हुने छ । फलस्वरूप भौतिक पूर्वाधारको निर्माण र शान्ति सुरक्षा कायम गर्न सरकारलाई सहयोग पुग्ने देखिन्छ ।

हालसम्म बैकिङ क्षेत्रले आफ्ना कार्यहरूलाई विस्तार र विकसित गर्दै नेपाली अर्थतन्त्रलाई आधुनिक बनाउन सहयोग पुर्‍याउँदै आएको पनि यो क्षेत्र विस्तार भएकै समग्र अर्थतन्त्रको विकास र विस्तार हुन सकेको छैन । वास्तविक अर्थतन्त्रको विकास र विस्तार नभएसम्म बैकिङ क्षेत्र दिगो बन्न सक्दैन । व्यावसायिक एवम् ग्राहकमैत्री बैकिङ सेवा दिएर आन्तरिक अर्थतन्त्रमा उत्पादन र उत्पादकत्व बढाउन, रोजगारी सृजना गर्न बैकिङ क्षेत्र लाग्नुपर्ने आवश्यकता रहेको छ ।

अर्थतन्त्रको वर्तमान अवस्था र बदलिँदो परिवेशमा परम्परागत शैलीको बचत परिचालन र कर्जा प्रवाहका साथै भुक्तानी प्रणाली सञ्चालन गर्न मात्र बैकिङ क्षेत्र सीमित हुनु हुँदैन । अर्थतन्त्रका लाभदायक क्षेत्रको पहिचानसँगै व्यवसाय प्रवर्द्धनमा पनि योगदान गर्ने, बढ्दो जोखिमको कुशलतापूर्वक व्यवस्थापन गर्ने, कार्यकुशलता बढाई निक्षेप र कर्जाको ब्याजदर घटाउँदै जाने र व्यावसायिक एवं ऋणीमैत्री व्यवहारमा सुधार गर्दै रणनीतिले मात्र बेलाबखतलेमा हुने यस्ता आलोचनालाई साम्य बनाउन सक्छ ।

आर्थिक वृद्धिमा बैकिङ क्षेत्रको भूमिकालाई दृष्टिगत गर्दै सरकारले समेत करमा सहूलियत दिनुका अतिरिक्त न्यूनतम नाफा कमाउने वातावरण सृजना गरी यस क्षेत्रको स्थिरता कायम गर्नमा कन्जुस्याई गर्नु हुँदैन । व्यावसायिक क्षेत्र, निक्षेपकर्ता, ऋणी र लगानीकर्ताले समेत व्यवसायमैत्री बैकिङ वातावरणको निर्माणमा थप योगदान दिनुपर्छ ।

लेखक बैंक तथा वित्तीय संस्थाका विज्ञ हुन् ।

समयसँगै घट्दै जान्छ अर्थात् त्यसको क्रयशक्ति कमजोर हुन्छ । मानौं कुनै वस्तु यो वर्ष १ सय रूपैयाँमा किन्न सक्नुहुन्छ भने त्यही वस्तु किन्न सामान्यतया अर्को वर्ष १०६ जति पर्न सक्छ । मुद्रास्फीतिले गर्दा यस्तो भइरहेको हुन्छ ।

आपत्कालका लागि केही पैसा जोगाएर अलग राख्नुहोस् । केही दिनलाई पुग्ने नगद आपत्कालीन अवस्थाका लागि भनेर राख्नु उपयुक्त हुन्छ । यसलाई पानी र अनि पतिरोधी सेफमा राख्नु लाभदायक हुन्छ । परिवारका सबै सदस्यलाई नगद कर्हा राखिएको छ भन्ने जानकारी हुनु आवश्यक छ । आपत्कालीन अवस्थामा चीजहरू सजिलोसँग पाउने गरी राख्नुपर्छ । त्यसैले धेरै ठाउँमा नगद नछर्नु नै उत्तम हो ।

घररमा नगद राख्नु सजिलो जस्तो लागे पनि यसमा बीमा सुरक्षाको अभाव, चोरी वा प्राकृतिक प्रकोपको जोखिम र लगानीको अवसर गुम्ने खतरा हुन्छ । त्यसैले विशेषज्ञहरूले अत्यावश्यक नगद मात्र घरमा राख्न सुक्काव दिन्छन् । बाँकी रकम उच्च ब्याजदरको बचत खाता वा लगानी खातामा राख्नु उपयुक्त हुन्छ । यदि घरमै नगद राख्नुपर्छ भने सुरक्षित स्थानमा राख्नुपर्छ । यसरी नगदको सही व्यवस्थापन गरेमा जोखिम कम गर्न सकिन्छ र वित्तीय भविष्यलाई सुरक्षित बनाउन सकिन्छ ।

सीएनबीसीको सहयोगमा

 तस्वीर : रासस

संखुवासभाको खाँदबारी नगरपालिका-१ स्थित पसल टोलस्थित पसलमा बेच्न राखेको रुद्राक्ष माला । रुद्राक्ष माला प्रतिगोटा ५० रुपैयाँदेखि २०० रुपैयाँसम्ममा विक्री हुन्छ ।

नेपालमा प्रत्यक्ष विदेशी लगानी आकर्षित गर्ने विषयमा छलफल

नेपाल-भारत उद्योग वाणिज्य संघ (निर्की)को एक प्रतिनिधिमण्डलले

राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीका कार्यवाहक सभापति तथा सांसद डोलप्रसाद (डीपी) अर्याललाई शुक्रवार पार्टी कार्यालयमा भेटेर छलफल गरेको छ । सो अवसरमा नेपालमा प्रत्यक्ष विदेशी लगानी आर्कषित गर्ने विषयमा छलफल केन्द्रित रहेको संचले जनाएको छ ।

भेटवार्तामा संघका अध्यक्ष सुनील केसी र कार्यसमिति सदस्य उत्तम भ्लोन लामा सहभागी रहेको संघको विज्ञप्तिमा उल्लेख छ । सो अवसरमा अध्यक्ष केसीले संचले नेपाल र भारतबीच सेतुको भूमिका खेलेको बताए । साथै संचले गरेको नेपाल-भारत आर्थिक सहकार्य प्रवर्द्धनका गतिविधिहरू पनि उनले प्रस्तुत गरे । संघको प्राथमिक उद्देश्य नेपालमा लगानीको अभाव पूर्ति गर्न विदेशी लगानी, विशेष गरी भारतीय लगानी आकर्षित गर्ने रहेको बताए । साथै, नेपालमा विदेशी लगानी आकर्षित गर्न तथा लगानीको सुरक्षाका लागि नीतिगत संरचनामा समस्या रहेको उल्लेख गर्दै प्रमुख नीतिगत सुधार आवश्यक रहेकोमा केसीले जोड दिए ।

मुख्यरूपमा बौद्धिक सम्पति अधिकार, केही निश्चित क्षेत्रमा नाफा फिर्ता, दक्षिण एशियाली क्षेत्रमै उच्च रहेको ३९ प्रतिशतसम्मको आयकर तथा व्यवस्थापन शुल्कसम्बन्धी नीतिहरूमा सुधार आवश्यक रहेको केसीले बताए ।

चितवनमा उत्पादित गाजर र चुकन्दर जर्मनी निर्यात

चितवन । यहाँ उत्पादित गाजर र चुकन्दर विदेश निर्यात गर्न थालिएको छ । जिल्ला प्रांगारिक संघमा आवद्ध १५ जना किसानद्वारा उत्पादित गाजर र चुकन्दर यही चैत ४ गतेदेखि विदेश निर्यात गर्न थालिएको हो ।

भरतपुर महानगरपालिका-१५, श्रीपुरमा उत्पादन भएको गाजर र चुकन्दर जर्मनी निर्यात गर्न थालिएको संघका अध्यक्ष चन्द्रप्रसाद अधिकारीले जानकारी दिए । उनले भने, ‘अहिलेसम्म ८४ टन चुकन्दार विदेश निर्यातका लागि पठाइसकेका छौं । अर्को ४२ टन बाँकी छ ।’ संघमा आवद्ध किसानले १४ विघा क्षेत्रफलमा लगाएको चुकन्दर र गाजर विदेश निर्यात शुरू गरिएको उनले बताए ।

तीन वर्षदेखि यहाँ उत्पादित प्रांगारिक गाजर र चुकन्दर विदेश निर्यात भइरहेको अधिकारीको भनाइ छ । उनले भने, ‘शुरूका वर्ष मेरो उत्पादन मात्रै पठाएको थिएँ । अहिले साथीहरूको उत्पादन पनि विदेश निर्यात हुन थालेको छ ।’

शुरुआतमा चुकन्दर पठाएपछि गाजर पठाउने तयारी गरिएको अध्यक्ष अधिकारीले जानकारी दिए । गाजर १५० टन विदेश निर्यात गरिनेछ । उनका अनुसार द अर्गानिक भ्याली नामक संस्थाले यहाँको उत्पादनलाई विदेश पठाउँदै आएको छ । जर्मनीबाट आएका वैज्ञानिकले जमिन प्रमाणीकरण गरेपछि यहाँको उत्पादन निर्यात हुन थालेको हो ।

यहाँको २० विघा क्षेत्रफलले प्रांगारिक क्षेत्रको मान्यता पाएको छ । जर्मनी जाने गाजर प्रतिगोटा २० र चुकन्दर ५० रुपैयाँमा पठाउने गरिएको संघका सदस्य छविबाल न्यौपानेले जानकारी दिए । संघमा आवद्ध १५ जना किसानद्वारा उत्पादित गाजर र चुकन्दर जर्मनी निर्यात शुरू भएको र कृषिजन्य उत्पादन निर्यातले कृषकमा उत्साह थपेको उनले बताए ।

उनी भन्छन्, ‘अर्गानिक खेती हुने क्षेत्रमा गाजर र चुकन्दरबाहेक गहुँ, मुसुरो, जौ घाँस, आलु र विभिन्न तरकारीका लगाइँदै आइएको छ ।’ यहाँ उत्पादित कृषिउपज विदेशसँगै स्वदेशका चितवन, पोखरा, काठमाडौँलगायत जिल्लामा विक्री हुँदै आएको न्यौपानेले बताए ।
रासस

स्वतन्त्र ऊर्जा उत्पादक संघ नेपाल (इप्पान)का उपाध्यक्ष समेत रहेका संघका कार्यसमिति सदस्य भ्लोन लामाले नेपालका ऊर्जा नीतिहरू र ऊर्जा व्यापारका अवरोधमाथि प्रकाश पारेका थिए । उनले निजीक्षेत्रलाई नीतिनिर्माण प्रक्रियामा समावेश गर्नुपर्ने आवश्यकतामा विशेष जोड दिए । यसो गर्दा ऊर्जामा लगानी र व्यापारका लागि अनुकूल वातावरण सृजना गर्न सकिने उनको भनाइ छ । कार्यवाहक सभापति अर्यालले नेपालमा

मानव स्रोत, अवसर र विकासका लागि पर्याप्त सम्भावना रहेको बताए । उनले सुशासन र भ्रष्टाचारमुक्त व्यवस्था अनिवार्य रहेकोमा जोड दिँदै लगानीमैत्री वातावरण निर्माणका लागि सुधार आवश्यक रहेको बताए ।

निजीक्षेत्रको नीतिनिर्माण प्रक्रियामा संलग्नता आवश्यक रहेकोमा सहमति जनाउँदै उनले निजीक्षेत्रको सुरक्षा र कानूनी संरक्षणका लागि उचित नीति निर्माणमा आफ्नो पार्टी प्रतिबद्ध रहेको बताए ।

प्रत्येक पालिकामा आपत्कालीन गोदामघर व्यवस्थापन गरिने

गृहमन्त्री रमेश लेखकको

काठमाडौँ । गृह मन्त्रालयले विपद् प्रतिकार्यका लागि आवश्यक सामग्रीसहित मुलुकभरका स्थानीय तहमा आपत्कालीन गोदामको व्यवस्थापन गर्न पहल गरेको छ । गृहमन्त्री रमेश लेखकको अध्यक्षतामा शुक्रबार गृह मन्त्रालयमा बसेको विषयगत समितिको बैठकले विपद् जोखिम न्यूनीकरण कार्यलाई प्रभावकारी बनाउन जोखिमको नक्साकन, सुरक्षित बासस्थान निर्माण, पूर्वतयारी, प्रतिकार्य, पुनर्लाभ, पुनःस्थापनाको कार्य राष्ट्रिय विपद् जोखिम न्यूनीकरण तथा व्यवस्थापन प्राधिकरण, प्रदेश विपद् व्यवस्थापन समिति, जिल्ला विपद् व्यवस्थापन समिति र स्थानीय विपद् व्यवस्थापन समितिहरूले समन्वयात्मक रूपमा गर्ने निर्णयसमेत भएको छ ।

यसैगरी बैठकमा नगर प्रहरीको क्षमता विकासमा मागअनुसार नेपाल प्रहरीले सहयोग गर्ने निर्णय भएको छ । गृहमन्त्री रमेश लेखकले अध्यक्षता गरेका बैठकमा गृहमन्त्री लेखकले प्रत्यक्ष आपत्कालीन गोदामहरू प्रदेश सरकारलाई हस्तान्तरण थालिएको जानकारी दिए । ‘कर्णाली र सुदूरपश्चिममा प्रदेश सरकारलाई गोदामघर हस्तान्तरण गरिसकेका छौं । अरु प्रदेशमा पनि हस्तान्तरण गर्ने र पालिकास्तरसम्म

प्रहरी समायोजन कार्यलाई निष्कर्षमा पुऱ्याउन आवश्यक कानून परिमार्जन तथा व्यवस्थापकीय तयारी कार्यलाई गृह मन्त्रालयले प्रदेश सरकारसँग समन्वय गरी अगाडि बढाउने निर्णय भएको गृह मन्त्रालयले जनाएको छ

गृह मन्त्रालयका प्रवक्ता/सहसचिव रामचन्द्र तिवारीले जानकारी दिए ।

यस्तै, पछिल्लो समय बढ्दै गएको लागूऔषध दुर्व्यसन, आत्महत्या, सडक दुर्घटना, साइबर अपराधलगायत सुरक्षा चुनौती न्यूनीकरण गर्दै नागरिकको जिउधन र सम्पत्तिको सुरक्षा गर्न नीति कार्यक्रम तथा पूर्वाधार निर्माणमा सहकार्यलाई थप सुदृढ बनाइने निर्णय भएको छ । प्रहरी समायोजन कार्यलाई निष्कर्षमा पुऱ्याउन आवश्यक कानून परिमार्जन तथा व्यवस्थापकीय तयारी कार्यलाई गृह मन्त्रालयले प्रदेश सरकारसँग समन्वय गरी अगाडि बढाउने निर्णय भएको गृह मन्त्रालयले जनाएको छ । ‘देशको समग्र शान्ति सुरक्षाको अवस्था र प्रादेशिक रूपमा

गोदाम सञ्चालनमा ल्याउने गरी प्रेश र स्थानीय सरकारको सहयोग आवश्यक छ,’ उनले भने । बैठकमा पाण्डे, सुदूरपश्चिम प्रदेशका आन्तरिक मामिला तथा कानूनमन्त्री हिरा साकी, बागमती प्रदेशका आन्तरिक मामिला तथा कानूनमन्त्री सुरजचन्द्र लामिछाने, नेपाल नगरपालिका महासंघका अध्यक्ष भीमप्रसाद ढुंगाना, गाउँपालिका राष्ट्रिय महासंघका अध्यक्ष लक्ष्मी पाण्डे, गृहसचिव गोकर्णमणि दुवाडी, नेपाल प्रहरी प्रमुख दीपक थापा, सशस्त्र प्रहरी प्रमुख राजु अर्याल र राष्ट्रिय विपद् जोखिम न्यूनीकरण तथा व्यवस्थापन प्राधिकरणका कार्यकारी प्रमुख डा. दिनेश मृदलगायतले धारणा राखेका थिए ।
रासस

भारतीयको रोजाइमा नेपाली सिन्की, हस्तकला र विजयसालका भाँडा

देहरादुन (भारत) । ‘आउनुहोस्, भाँडा र जानकारीमध्ये कम्तीमा एउटा लैजानुहोस्,’ स्टलमा आउने सबैजसो ग्राहकलाई विजयसालका भाँडा देखाउँदै कञ्चनपुरका गणेशराज बोहोराले भने, ‘यी भाँडामा पानी राखेर खाँदा फाइदै फाइदा छन् ।’

भारतको देहरादुनमा शुक्रवार शुरू इन्डो-नेपाल व्यापार मेलामा अकलोकनकर्तालाई बोहोराले विजयसालका भाँडामा पानी राखेर खाँदाका अनेकन फाइदा एक-एक गरी सुनाए । ‘रातभर यी भाँडामा पानी राखेर बिहान खाली पेटमा पिउँदा मधुमेह, उच्च रक्तचाप, कोलेस्ट्रॉल, शरीरको दुःखाइ निको पाछ्छ, शरीरको तौल नियन्त्रण गर्न पनि राम्रो हुन्छ,’ उनले भने । उपभोक्ताले उनका कुरा चाख मानेर सुनिरहेका थिए । ‘भाँडा बनाउनेले आयुर्वेदका कुरा गरेको नसुहाउला । म त धेरै जानिन्दैन, यसबारे इन्टरनेटमा सर्च गर्नु त,’ उनले थपे । सामान विक्री गर्नुभन्दा बढी यसबारे जानकारी दिनु उचित हो भन्ने उनलाई लाग्छ । सबैले यसको महत्त्व थाहा पाए, यति सामान विक्री हुन समय लाग्दैन भन्ने उनले बुझेका छन् । त्यसैले उनी सबैलाई फोटो खिच्न र युट्युबमा भिडियो हेर्न आग्रह गर्दै थिए । ‘आज नकिन्नेले घर गएर युट्युबमा हेरे भने भोलि नै किन्न आउँछन्, त्यसैले सबैलाई यसको फोटो खिच्न भनिरहेको छु,’ उनले सुनाए ।

अधिल्ला दुईओटा महोत्सवमा राम्रो व्यापार हुँदा हौसिएका उनले यसपल्ट १०२ ओटा काठका भाँडा ल्याएका रहेछन् । यसपटक उद्घाटन नहुँदै ९ ओटा विक्री भइसकेको उनले जानकारी दिए । ‘पहिलो वर्ष १५० र दोस्रो वर्ष २३० ओटा २/३ दिनमै विक्री भइसकेका थिए, यसपालि पनि शुरुआत राम्रो छ,’ बोहोराले भने । उनले विजयसाल काठबाट अम्बोरा, गिलास र कप बनाएका छन् । धेरै पैसा खर्च नगर्नेका लागि स-साना आकर्षक टुक्रा पनि बनाएका छन् । कञ्चनपुरको भीमदत्त नगरपालिका-१, भाँसी मेरिट महिला मार्फेटिङका सञ्चालक बोहोराले २०५७ सालदेखि विजयसालका भाँडा बनाउन शुरू गरेको बताए । ‘पहिले त धेरै भाँडा बनाउँथे, अहिले काठ पाइने छान्दथ्यो, कुनै समय वर्षमा १० हजारसम्म भाँडा बनाएँ । अहिले ३/४ सय पनि पुग्दैन,’ उनले भने ।

विजयसाललाई संरक्षित बोटको सूचीमा राखेपछि काठ पाउन गाह्रो भएको उनको भनाइ छ । उनका अनुसार यो काठ कञ्चनपुर, कैलाली र कपिलवस्तुका वनमा बढी पाइन्छ । अहिले कञ्चनपुरका वनमा ढलेपडेका काठ बोलपत्रमार्फत खरीद गर्नुपछ्छ, एक क्स्किटको ३ हजार ३०० रुपैयाँ पर्ने तैपनि पाउन गाह्रो हुने उनले बताए ।

काठ पाउन छाडेपछि उनले पछिल्लो समय भीमदत्त, वेदकोट र बेलेरीका ३०० विरुवा वितरण गरेका छन् । आफूले पनि ३ ओटा बोट रोपेको बताए । ‘मैले रोपेको २० वर्ष जति भयो, २०/२२ फिट अग्लो भएको छ । यसको काठमात्रै नभएर खोटो र पात पनि औषधिको रूपमा प्रयोग गर्ने चलन छ,’ बोहोराले भने ।

महोत्सवमा विजयसालका काठबाट निर्मित

रुद्राक्ष तथा बोधिचित्तको माला, सल्यानको खुकुरी, पात्थाली ढाकाका पहिरन, सिन्की, नेपाली पोते, मस्यौराका साथै रूकुम, रोल्पामा उत्पादित भीर मौरीको मह, थांका चित्रकलामा पनि देहरादुनबासीले उत्तिकै चासो दिएका छन् ।

भाँडामा जस्तै नेपाली रुद्राक्ष र बोधिचित्तको माला, सल्यानको खुकुरी, पात्थाली ढाकाका पहिरन, सिन्की, नेपाली पोते, मस्यौराका साथै रूकुम, रोल्पामा उत्पादित भीर मौरीको मह, थांका चित्रकलामा पनि देहरादुनबासीले उत्तिकै चासो दिएका छन् । महोत्सवमा नेपाली हस्तकला धेरैले मन पराएका छन् ।

महोत्सवमा भाग लिन चितवन भरतपुरबाट आएका मान्दो नेपालकी सञ्चालक अम्मी धितालले आफूले नेपाली उत्पादनहरू मस्यौरा, तितौलालगायत ल्याएको बताइन् । ‘हाम्रो कुल उत्पादनमध्ये ६० प्रतिशत विदेश निर्यात हुन्छ, यो महोत्सवले देहरादुनमा बजार विस्तार गर्न सहयोग पुऱ्याउने अपेक्षा छ,’ उनले भनिन् ।

महोत्सवमा काठमाडौँ कीर्तिपुरबाट आएका राजधानी हस्तकलाकी सञ्चालक रजनी चित्रकारले यसअघि तीनपटक महोत्सवमा सहभागी भइसकेको जानकारी दिँदै विगतका महोसत्वमा राम्रो व्यापार भएकाले यसपटक पनि आएको बताइन् । ‘सामान यहाँसम्म ल्याउन कञ्चनपुर उद्योग वाणिज्य संचले सहयोग गर्नुपर्छ, स्टल नि:शुल्क उपलब्ध गराएको छ, महोत्सवले नेपाली हस्तकलाको बजारीकरणमा सहयोग पुगेको छ,’ उनले भनिन् ।

कैलाली घोडाघोडी-२ मा अश्विषेक मौरीपालन फर्म सञ्चालक उमा खत्रीले महोत्सव

नेपाली उत्पादनको प्रचारप्रसारका लागि उपयुक्त थलो भए पनि उत्पादन ल्याउन सहज नभएको बताइन् । ‘महोत्सवमा सहभागी हुँदा नेपाली उत्पादनको प्रचारप्रसार तथा नयाँ बजार खोज्नमा सहयोग पुग्छ तर सीमाबाट सामान ओसारपसार भने सहज छैन,’ नेपाल मौरीपालन संघका केन्द्रीय उपाध्यक्ष समेत रहेकी खत्रीले भनिन्, ‘अहिले पनि सामान ल्याउन सहज भएन, दुवै देशका सरकारले यस विषयमा ध्यान दिन जरुरी छ ।’ काठमाडौँ नागार्जुनमा ग्लोबल नेचर एगोटेक सञ्चालन गरिरहेकी संगीता गुरुङले रोल्पा र रूकुममा उत्पादित भीर मौरीको मह ल्याएको बताइन् । ‘श्रीमान आफैँ भीर मौरीको मह निकाल्न जानुहुन्छ, भीर मौरीको मह धेरैले रुचाउनुभएको छ । त्यसबाहेक टिमुर र कोदोको पीठोको विक्री पनि राम्रो छ,’ उनले भनिन्, ‘महोत्सवका कारण नेपाली उत्पादनलाई यहाँसम्म ल्याउन सजिलो भयो ।’ काठमाडौँ कोटेश्वरमा कोसेली ढाकाका सञ्चालक करुण राईले भने हातले बुनेका विभिन्न पोशाक ल्याएको बताए । ‘यो पोशाक मात्रै होइन, नेपाली पोशाक र नेपाली हस्तकलाको प्रवर्द्धन पनि हो, देहरादुनमा उल्लेख्य संख्यामा नेपाली रहेकाले महोत्सवमा सहभागी भएका हौं,’ उनले भने । महोत्सवमा भक्तपुरस्थित कुवेर थांका आर्ट्स एन्ड ट्रेडर्सका सञ्चालक लायन तामाङ पनि भेटिए । उनले स्टलमा रुद्राक्ष, बोधिचित्तका मालाका साथै, ५० हजार रुपैयाँसम्म मूल्य पर्ने थांका विक्रीमा राखेका छन् । ‘महोत्सव नेपाली चित्रकलालाई अन्तर्राष्ट्रिय स्तरमा प्रवर्द्धन गर्ने अवसर पनि हो, चित्रकला धेरैले चाखपूर्वक अवलोकन गरेका छन्,’ उनले भने ।

महोत्सवमा अल्लोबाट निर्मित वस्तु, सल्यानी खुकुरी, ढाकाका कपडा, नेपाली पोतेलगायत गहना, नेपालमा उत्पादित जूता तथा विभिन्न हस्तकलाका सामग्री प्रदर्शनीमा राखिएका छन् । महोत्सवमा नेपालका ५० र

भारतका १५० ओटा स्टल छन् ।
रासस

फिर्न भारतमा ...

राष्ट्र बैकले शुक्रवार सार्वजनिक गरेको अध्ययन प्रतिवेदनअनुसार नेपालको सबै खाले चिया निर्यातको अवस्था हेर्दा सन् २०२२ मा भारतमा ९५ दशमलव २ प्रतिशत निर्यात भएको छ भने अमेरिकामा शून्य दशमलव ४ प्रतिशत मात्रै निर्यात गर्न सकेको छ । जबकि अमेरिका पाकिस्तानपछि दोस्रो धेरै चिया आयात गर्ने देश हो । अध्ययन प्रतिवेदनअनुसार पाकिस्तानले सन् २०२३ मा ५९ करोड २२ लाख अमेरिकी डलर बराबर र अमेरिकाले ५१ करोड ९८ लाख अमेरिकी डलर बराबरको चिया आयात गरेको थियो । दुवै (संयुक्त अरब इमिरेट्स), रूस, बेलायत, इजिप्ट, जर्मनी, इराक, हङकङ, कम्बोडिया आदि देशहरू विश्वमा धेरै चिया आयात गर्नेअन्तर्गत पछ्छन् । सोही वर्ष नेपालको कुल चिया निर्यातको २ दशमलव १ प्रतिशत अंश रूसले ओगटेको छ भने शून्य दशमलव ४ प्रतिशत निर्यातको अंश जर्मनीले ओगटेको देखिएको छ । राष्ट्रिय चिया तथा कफी विकास बोर्डका प्रवक्ता डा. दीपक खनालका अनुसार तेस्रो मुलुकमा चिया निर्यात गर्दा ती मुलुकले स्वास्थ्य परीक्षण रिपोर्ट सोच्छन् । त्यसका लागि नेपालले अझै पर्याप्त मात्रामा काम गर्न सकेको छैन ।

नेपाली चिया बजारमा भारतको एकाधिकार तोड्न नेपालले चिनियाँ बजारमा निर्यात गर्न खोजे पनि सफल हुन नसकेको उनले बताए ।

अहिले चीन सरकारको जनरल एड्मिनिस्ट्रेशन अफ चाइना कस्टम (जीएसीसी) ले आयात गर्नुपर्ने वस्तुको सूचीमा नेपाली चिया पनि राखेको छ । तर, आयात गर्न आयातकर्ताले चीन सरकारसँग अनुमतिपत्र लिनुपर्ने हुन्छ । उक्त अनुमतिपत्र प्राप्त गर्न निकै फ्रन्फ्रटिलो भएका कारण समस्या छ । यसका लागि कुटनीतिक पहल हुनुपर्ने खनालको भनाइ छ । नेपाली चिया भारतका स्थानीय बजारमा विक्री हुने र सोही चियालाई भारतीय व्यापारीले आफ्नै ब्रान्डका रूपमा तेस्रो मुलुकमा निर्यात गर्ने गरेकोले यसले नेपाली चिया बजारलाई नराम्रो असर गरिरहेको सरोकारवाला बताउँछन् ।

चिया व्यवसायी दाहालका अनुसार तेस्रो मुलुकमा नेपाली चियाले आफ्नो बजार पर्याप्त मात्रामा विस्तार गर्न नसक्दा चिया उत्पादक किसान र व्यवसायीले उचित मूल्य पाउन सकेका छैनन् । भारतीय बजारमा भन्दा नेपाली चियाको मूल्य रूस, नेदरल्यान्ड्स, जर्मनी, अमेरिका लगायत देशमा धेरै भएको राष्ट्र बैकको अध्ययनले पनि देखाएको छ । ‘नेपाली चिया भारत निर्यात हुँदा नेपाली व्यवसायीले भुक्तानी छिटो पाउँछन् । यस्तो अवस्थामा सामान्यतया १५ दिनभित्र किसानले भुक्तानी पाउँछन् । तर, अन्य देशमा बेच्दा भुक्तानी पाउन लामो समय पर्खिनुपर्ने हुन्छ,’ दाहालले भने । ‘मुख्य कुरा त नेपाली चिया तेस्रो मुलुकमा निर्यातका लागि सरकारले नै नीतिगत प्रयास गरेको छैन ।’

आगामी साधारणसभा									
क्र.सं.	कम्पनीको नाम	आर्थिक वर्ष	स्थान	मिति	समय	प्रस्तावित लाभांश (%)		अन्य प्रस्ताव	बुक क्लोज
						बोनस	नगद		
१	नेष्टो समृद्ध लघुवित्त वित्तीय संस्था लिमिटेड	२०८०/८१	रोयल कुश्मा रिसोर्ट, कुश्मा, पर्वत	चैत १०	११:३०	१४.२५	०.७५	वार्षिक प्रतिवेदन पारित गर्ने	फागुन २८
२	मानुषी लघुवित्त वित्तीय संस्था लिमिटेड	२०८०/८१	होटल भ्यू भक्तपुर, जगाती, भक्तपुर	चैत १०	१०:३०			वार्षिक प्रतिवेदन पारित गर्ने	फागुन २५
३	युनाइटेड इदी मर्दी एण्ड आर.बि. हाइड्रोपावर लिमिटेड	२०८०/८१	आभ्या क्लब, घारीपाटन, पोखरा	चैत ११	११:००	४	०.२११	शतप्रतिशत हकप्रद शेयर जारी गर्ने, सञ्चालकको निर्वाचन, वार्षिक प्रतिवेदन पारित गर्ने	फागुन २३
४	गार्डियन माइक्रो लाइफ इन्स्योरेन्स लिमिटेड	२०८०/८१	होटेल् एयरपोर्ट, मोरङ, विराटनगर	चैत ११	११:००			सञ्चालकको निर्वाचन/नियुक्ति, वार्षिक प्रतिवेदन पारित गर्ने	फागुन २६
५	एक्सेल डेभलपमेन्ट बैंक लिमिटेड	२०८०/८१	सिद्धार्थ होटल, बिर्तामोड, भ्रापा	चैत ११	११:००			सञ्चालकको नियुक्ति, वार्षिक प्रतिवेदन पारित गर्ने	फागुन २९
६	राष्ट्री विद्युत् कम्पनी लिमिटेड	विशेष	हिमशिखर पार्टी भेन््यू, चापागाउँ, ललितपुर	चैत ११	८:००			सञ्चालकको नियुक्ति	फागुन २५
७	साल्ट ट्रेडिङ्ग कर्पोरेशन लिमिटेड	२०८०/८१	त्रिभुवन आर्मी अफिसर्स क्लब, भद्रकाली, काठमाडौं	चैत १५	११:००		१०	वार्षिक प्रतिवेदन पारित गर्ने	चैत १ - चैत १५
८	सिटिजन लाइफ इन्स्योरेन्स कम्पनी लिमिटेड	२०८०/८१	आम्नपाली ब्याङ्क्वेट, नक्साल, काठमाडौं	चैत १५	११:००	२६.९८४१२६९८	१.४२०२२	वार्षिक प्रतिवेदन पारित गर्ने	फागुन २८
९	नेपाल इन्स्योरेन्स कम्पनी लिमिटेड	२०८०/८१	नेपाल प्रज्ञा प्रतिष्ठान, कमलादी, काठमाडौं	चैत १९	११:००	१५	०.७९	वार्षिक प्रतिवेदन पारित गर्ने	चैत ७
१०	चिरखा हाइड्रोपावर लिमिटेड	२०८०/८१	कुण्डलिनी रोयल्स, जोरपाटी, काठमाडौं	चैत २०	९:००			सञ्चालकको निर्वाचन, वार्षिक प्रतिवेदन पारित गर्ने	चैत १२
११	सानिमा जिआईसी इन्स्योरेन्स लिमिटेड	२०८०/८१	अमृतभोग, कालिकास्थान, काठमाडौं	चैत २१	११:००	७.५	०.३९४७	१७ प्रतिशत हकप्रद शेयर जारी गर्ने, वार्षिक प्रतिवेदनहरू पारित गर्ने	चैत ८
१२	अपर हेवाखोला हाइड्रोपावर कम्पनी लिमिटेड	विशेष	युनियन हाउस, अनामनगर, काठमाडौं	चैत २२	११:००			शतप्रतिशत हकप्रद शेयर जारी गर्ने	चैत १४
१३	युनाइटेड मोदी हाइड्रोपावर लिमिटेड	२०८०/८१	कालिमाटी ब्याङ्क्वेट हल, कालिमाटी, काठमाडौं	चैत २७	११:००			६५ प्रतिशत हकप्रद शेयर जारी गर्ने, वार्षिक प्रतिवेदनहरू पारित गर्ने	चैत ८
१४	ग्रीन डेभलपमेन्ट बैंक लिमिटेड	२०८०/८१	होटल पिस प्यालेस, बागलुङ	चैत २७	११:००	५.७५	०.३०२७	११०.७१ प्रतिशत हकप्रद शेयर जारी गर्ने, सञ्चालकको निर्वाचन, वार्षिक प्रतिवेदन पारित गर्ने	चैत १५

नेपाल धितोपत्र बोर्डमा पाइपलाईनमा रहेका ऋणपत्र									
क्र.सं.	ऋणपत्रको नाम	व्याज (प्रतिशत)	अवधि (वर्ष)	निष्कासन हुने किता	सर्वसाधारणमा निष्कासन (किता)	प्राइभेट प्लेसमेन्ट (किता)	विक्री प्रबन्धक	निवेदन मिति	
१	८% प्राइम डिबेन्चर २०९१	८.००	१०	३,०००,०००	१,२००,०००	१,८००,०००	सानिमा क्यापिटल लिमिटेड	२०८१ साउन २	
२	६% निफ्रा उर्जा डिबेन्चर २०८८/८९	६.००	७	५,०००,०००	२,०००,०००	३,०००,०००	एनआइएमबि एस क्यापिटल लिमिटेड	२०८१ कात्तिक १४	
३	७.२५% एसबिएल डिबेन्चर २०९१	७.२५	१०	२,५००,०००	१,०००,०००	१,५००,०००	एनएमबि क्यापिटल लिमिटेड	२०८१ फागुन ११	
४	८% शाइन रेसुझा डिबेन्चर	८.००	१०	१,०००,०००	४००,०००	६००,०००	एनआइएमबि एस क्यापिटल लिमिटेड	२०८१ असोज १४	
५	८.५% सिटिजन्स बैंक डिबेन्चर २०९०	८.५०	१०	३,०००,०००	१,२००,०००	१,८००,०००	हिमालयन क्यापिटल लिमिटेड	२०८० माघ १२	
६	७% नेपाल एसबिआई बैंक डिबेन्चर २०९०	७.००	१०	३,०००,०००	१,२००,०००	१,८००,०००	नविल इन्भेष्टमेण्ट बैंकिङ्ग लिमिटेड	२०८१ जेठ ०२	
७	८% आरबिएल डिबेन्चर २०८७	८.००	७	२,५००,०००	१,०००,०००	१,५००,०००	सानिमा क्यापिटल लिमिटेड	२०७९ भदौ १४	
८	७% नविल डिबेन्चर २०८९	७.००	८	३,०००,०००	१,२००,०००	१,८००,०००	नेपाल एसबिआई मर्चेन्ट बैंकिङ्ग लि.	२०८१ असार १४	
९	७% एनआईसी एशिया डिबेन्चर २०९१	७.००	१०	५,०००,०००	२,०००,०००	३,०००,०००	प्रभु क्यापिटल लिमिटेड	२०८१ असोज ७	

जीवन बीमा कम्पनीहरूको ५२ हप्ताको उच्च र न्यून मूल्यको तथ्यांक (२०८१ चैत ०७)					
क्र.सं.	कम्पनीको नाम	बजार मूल्य	५२ हप्ताको उच्च विन्द्	५२ हप्ताको न्यून विन्द्	
१	गार्डियन माइक्रो लाइफ इन्स्योरेन्स लि.	२०३५.४२	२०८०	३०१	
२	लाइफ इन्स्योरेन्स कर्पोरेशन (नेपाल) लि.	१०१२.२६	२४७५	९७८.१	
३	नेपाल लाइफ इन्स्योरेन्स कम्पनी लि.	७६९.६	१०६०	५६६	
४	एशियन लाइफ इन्स्योरेन्स कम्पनी लि.	७३७.४१	८३१	५२३	
५	सन नेपाल लाइफ इन्स्योरेन्स लिमिटेड	६६७.७४	७४४.५	४४७.२	
६	नेशनल लाइफ इन्स्योरेन्स कम्पनी लि.	६३९.१९	७७६.१	५२१.३	
७	प्रभु महालक्ष्मी लाइफ इन्स्योरेन्स लि.	५७०.६५	७३२.२	४७३	
८	रिलायबल नेपाल लाइफ इन्स्योरेन्स लि.	५४७.३४	६००.१	४१२	
९	सिटिजन लाइफ इन्स्योरेन्स कम्पनी लि.	५०९.५३	७७४.९	४३०	
१०	आईएमई लाइफ इन्स्योरेन्स कम्पनी लि.	४७०.४१	६०६	४१२.५	
११	सूर्यज्योति लाइफ इन्स्योरेन्स कम्पनी लि.	४४६.५	६४४	३९५.१	
१२	हिमालयन लाइफ इन्स्योरेन्स लिमिटेड	४२५.५१	६०७	३६४.१	
१३	सानिमा रिलायन्स लाइफ इन्स्योरेन्स लि.	४१८.८८	६४४	४१५	

विकास बैंकहरूको ५२ हप्ताको उच्च र न्यून मूल्यको तथ्यांक (२०८१ चैत ०७)					
क्र.सं.	कम्पनीको नाम	बजार मूल्य	५२ हप्ताको उच्च विन्द्	५२ हप्ताको न्यून विन्द्	
१	नारायणी डेभलपमेन्ट बैंक लिमिटेड	१९६६.४९	२०६०	४००	
२	कर्पोरेट डेभलपमेन्ट बैंक लिमिटेड	१८८८.३५	२८४२.३	४०५	
३	ग्रीन डेभलपमेन्ट बैंक लिमिटेड	१४६७.८७	२००१.४	३५८	
४	सप्तकोशी डेभलपमेन्ट बैंक लिमिटेड	११९५.५८	१६२२.७	२८५	
५	सिन्धु विकास बैंक लिमिटेड	११४३.९१	१४८२	३३६	
६	एक्सेल डेभलपमेन्ट बैंक लिमिटेड	६४९.६६	८३८.२	३४३.५	
७	मितेरी डेभलपमेन्ट बैंक लिमिटेड	६४१.८९	८४३.५	४०२.७	
८	कामना सेवा विकास बैंक लिमिटेड	४४०.७३	५६४.८	३४१	
९	लुम्बिनी विकास बैंक लिमिटेड	४३६.४१	५६०	३६१	
१०	शाइन रेसुझा डेभलपमेन्ट बैंक लिमिटेड	४१७.५३	६२५	३५४	
११	महालक्ष्मी विकास बैंक लिमिटेड	४१०.३९	४९८	३११.७	
१२	सांग्रिला डेभलपमेन्ट बैंक लिमिटेड	४०८.७८	४९७	२८७.३	
१३	गरिमा विकास बैंक लिमिटेड	३९९.४२	५३१.४	३४०.१	
१४	मुक्तिनाथ विकास बैंक लिमिटेड	३६८.१९	४८२	३३२.४	
१५	ज्योति विकास बैंक लिमिटेड	३४७.५९	४४५	२७४	

'अन्य' कम्पनीहरूको ५२ हप्ताको उच्च र न्यून मूल्यको तथ्यांक (२०८१ चैत ०७)					
क्र.सं.	कम्पनीको नाम	बजार मूल्य	५२ हप्ताको उच्च विन्द्	५२ हप्ताको न्यून विन्द्	
१	मुक्तिनाथ कृषि कम्पनी लिमिटेड	१६०१.६५	१९२६	७८५	
२	नेपाल पुनर्बीमा कम्पनी लिमिटेड	१२७७.८६	१३८०.९	६३०.१	
३	नेपाल वेयरहाउजिङ्ग कम्पनी लिमिटेड	९६८.०३	१२६४	६७८	
४	हिमालयन रिइन्स्योरेन्स लिमिटेड	९६४.०६	११५६	५१२	
५	नेपाल दूरसञ्चार कम्पनी लिमिटेड	९०१.३७	१११४	८००	
६	नेपाल रिपब्लिक मिडिया लिमिटेड	४८२.४९	६४५	३३८.१	

फागुनमा विकास बैंकहरूको शेयर कारोबार करीब ५६८ प्रतिशत बढ्यो

काठमाडौं (अस) । फागुनमा विकास बैंकहरूको शेयर कारोबार करीब ५६८ प्रतिशत वृद्धि भएको छ। नेपाल स्टक एक्सचेन्ज (नेप्से)ले सार्वजनिक गरेको फागुन महिनाको मासिक तथ्यांकअनुसार गत वर्षको फागुनको तुलनामा यो वर्षको फागुनमा विकास बैंकहरूको शेयर कारोबार ५६७ दशमलव ९६ प्रतिशत वृद्धि भएको हो। गत वर्षको फागुनमा विकास बैंकहरूको रू. २ अर्ब ३० करोड बराबरको शेयर कारोबार भएकोमा यस वर्षको फागुनमा रू. १५ अर्ब ३९ करोड बराबरको कारोबार भएको छ । तथ्यांकअनुसार गत वर्षको फागुनमा विकास बैंकहरूको ६६ लाख १ हजार किता कारोबार भएकोमा यस वर्षको फागुनमा २ करोड २

समूह	२०८१ फागुन		२०८० फागुन		कारोबार रकमको घटबढ प्रतिशत
	कारोबार किता हजारमा	कारोबार रकम रू दशलाख	कारोबार किता हजारमा	कारोबार रकम रू दशलाख	
विकास बैंक	२०,२४१.१७	१५,३९२.८१	६,६०१.०७	२,३०४.४६	५६७.९६
अन्य	२६,०६१.०१	२७,९२१.८२	७,५०४.५४	४,७९३.६१	४८२.४८
लगानी	२२,८८०.४३	१७,१२९.२८	६,२९८.४४	३,९६२.५६	४४१.६३
लघुवित्त	१०,८१२.१९	१३,४७०.६९	३,८१०.९९	३,०६८.२८	३३९.०३
म्युचुअल फण्ड	३८,५१३.३०	३६७.७२	११,७२९.७३	२७६.१८	२७६.१८
जीवन बीमा	२०,४४६.५०	१४,६१३.२०	८,०६७.९५	४,१७१.३१	२५०.३३
संस्थापक शेयर	२२,००६.१५	३,५२८.४९	५,९५४.३६	१,२५७.७०	१८०.५५
जलविद्युत्	१४५,४२६.५२	५९,६९६.९८	७४,४३४.०५	२३,३९४.४४	१५५.१८
बैंकिङ्ग	३८,७३३.७१	१०,९१८.३३	१६,९३५.७३	४,१७०.११	१४४.१५
निर्जीवन बीमा	७,६०४.६०	६,२४४.०२	३,८२१.८३	२,४४६.५६	१४५.५९
वित्त	१५,२९१.६९	९,६१२.१४	९,४७५.८२	४,०३०.४८	१३८.४९
होटल तथा पर्यटन	२,५१३.५५	२,०७९.२६	१,५१७.१३	१,०४४.८२	९०.५६
ऋणपत्र	१००.०१	१०९.०९	५९.३१	५७.५३	८९.६२
व्यापार	७२.३८	३९६.६२	६३.५१	३०५.५१	२९.८२
उत्पादन तथा प्रशोधन	९,९११.६५	६,९३७.१६	१२,२५९.७४	७,२३७.०१	(४.१४)

स्रोत : नेप्से

लाख किता शेयर कारोबार फागुनमा शेयर कारोबार सूचकको सूचीको दोस्रोमा 'अन्य' सर्वाधिक वृद्धि हुने समूहगत समूह छ। समीक्षा अवधिमा यो

निर्जीवन बीमा कम्पनीहरूको ५२ हप्ताको उच्च र न्यून मूल्यको तथ्यांक (२०८१ चैत ०७)					
क्र.सं.	कम्पनीको नाम	बजार मूल्य	५२ हप्ताको उच्च विन्द्	५२ हप्ताको न्यून विन्द्	
१	राष्ट्रिय बीमा कम्पनी लिमिटेड	१४५६६.५	२२४९३.९	१२८००	
२	प्रभु इन्स्योरेन्स लिमिटेड	९५७.६२	१११३	७४०	
३	एनएलजी इन्स्योरेन्स कम्पनी लिमिटेड	८६३.१८	१३८२	७३२	
४	नेपाल इन्स्योरेन्स कम्पनी लिमिटेड	८५०.०८	११६२	८००	
५	सिद्धार्थ प्रिमियर इन्स्योरेन्स लिमिटेड	८४८.७२	१०७६	७११.५	
६	शिखर इन्स्योरेन्स कम्पनी लिमिटेड	७८०.१७	११२०	६६९.४	
७	नेको इन्स्युरेन्स लिमिटेड	७७१.५१	१०५०	७४०	
८	सगरमाथा लुम्बिनी इन्स्योरेन्स क. लि.	७१९.८१	९२६	६०२	
९	सानिमा जिआईसी इन्स्योरेन्स लिमिटेड	६६४.३१	८१७.१	५०८.१	
१०	युनाइटेड अजोड इन्स्योरेन्स लिमिटेड	६५८.०९	८३७.३	५१५.५	
११	हिमालयन एभरेष्ट इन्स्योरेन्स लिमिटेड	६१३.८२	८१०	५४३.३	
१२	आइजीआई प्रुडेन्सियल इन्स्योरेन्स लि.	५९०.७३	७६०	५०८	

फाइनान्स कम्पनीहरूको ५२ हप्ताको उच्च र न्यून मूल्यको तथ्यांक (२०८१ चैत ०७)				
क्र.सं.	कम्पनीको नाम	बजार मूल्य	५२ हप्ताको उच्च विन्दु	५२ हप्ताको न्यून विन्दु
१	नेपाल फाइनान्स लिमिटेड	७०३.२६	२६१४.९	३६६.४
२	गुडविल फाइनान्स लिमिटेड	६८०.४१	१३५३	४३८
३	मल्टीपर्पस फाइनान्स लिमिटेड	६३४.८५	९३६.९	३५६.१
४	आइसिएफसि फाइनान्स लिमिटेड	६१९.७७	९१०	४८८
५	मञ्जुश्री फाइनान्स लिमिटेड	६१७.३९	९१७	४८०.२
६	गोर्खाजि फाइनान्स लिमिटेड	५९६.५६	१०४१	५४८
७	वेष्ट फाइनान्स कम्पनी लिमिटेड	५६९.१७	९५१.६	३३०
८	सेन्ट्रल फाइनान्स लिमिटेड	५५२.८८	८२०	३३८
९	प्रोग्रेसिभ फाइनान्स लिमिटेड	५३०.८५	८६५	३०९
१०	श्री इन्भेष्टमेन्ट एण्ड फाइनान्स क. लि.	५२६.३४	७९५	३५२.८
११	समृद्धि फाइनान्स कम्पनी लिमिटेड	५२५.४३	१११७.९	३०५.१
१२	रिलायन्स फाइनान्स लिमिटेड	५२२.६१	८३८	३४९.४
१३	जानकी फाइनान्स कम्पनी लिमिटेड	५१९.०८	१०८३.३	३७८.१
१४	गृहेश्वरी मर्चेण्ट बैकिङ्ग एण्ड फाइनान्स लिमिटेड	५००.२६	७५९	३४८
१५	पोखरा फाइनान्स लिमिटेड	४२३.३५	७९५	३३९.९

तस्वीर : रासल

नारायणी नदीमा ढुंगा शयर गर्दै आन्तरिक पर्यटक । नवलपरासी (बर्दघाट सुस्तापूर्व)को मध्यवर्ती क्षेत्रमा खुलेका होटलहरूमा आउने पर्यटक ढुंगा शयर र जंगल सफारीमा आकर्षित हुने गरेका छन् ।

बागमती प्रदेशको बजेट खर्च २५.६२ प्रतिशत मात्र

हेटौडा । बागमती प्रदेशको बजेट खर्च निराशाजनक देखिएको छ । प्रदेश सरकारले चालू आर्थिक वर्ष (आव) २०८१/८२ को साउनदेखि फागुन महीनासम्ममा कुल बजेटको २५ दशमलव ६२ प्रतिशत मात्र खर्च गर्न सकेको छ । प्रदेशको आर्थिक मामिला तथा योजना मन्त्रालयका सूचना अधिकारी इन्द्रराज सन्यालका अनुसार चालू आवका लागि प्रदेश सरकारले ६४ अर्ब ५४ करोड चार लाख ३१ हजारको बजेट ल्याएकोमा आठ महीना सकिँदा १० अर्ब ५० करोड २९ लाख ९ हजार खर्च भएको छ । बजेटमध्ये चालुको तुलनामा पूँजीगततर्फको बजेट कम खर्च भएको उनको भनाइ छ । सो अवधिमा चालुतर्फ ३५ दशमलव २२ प्रतिशत र पूँजीगततर्फ १९ दशमलव ९४ प्रतिशत बजेट खर्च भएको छ । प्रदेशको कुल बजेटमा चालुतर्फ २६ अर्ब १० करोड १६ लाख ८२ हजार, पूँजीगततर्फ ३६ अर्ब ९३ करोड ८७ लाख ४९ हजार र वित्तीय व्यवस्थापनतर्फ एक अर्ब ५० करोड विनियोजन गरिएको छ । विनियोजित बजेटमध्ये सबैभन्दा बढी प्रदेश मुख्य न्यायाधिवक्ताको कार्यालयले ४७ दशमलव ६९ प्रतिशत, प्रदेशसभा सचिवालयले ३८ दशमलव २२ प्रतिशत बजेट खर्च गरेको छ भने सबैभन्दा कम पर्यटन, उद्योग तथा सहकारी मन्त्रालयले ९ दशमलव ७९ प्रतिशत बजेट खर्च गरेको सूचना अधिकारी सन्यालले बताए । चालू आवको दोस्रो चौमासिक अवधिसम्म चालू खर्च बढी हुने र पूँजीगत खर्च कम हुने गरेको छ । योजनाहरू कार्यान्वयनमा जान नसकेकाले खर्च कम देखिएको छ ।

बागमती प्रदेशको राजस्व संकलन बर्सिनि

चालू आवको ८ महीनामा प्रदेशको बजेट खर्च		
शीर्षक	विनियोजन (रु.)	प्रगति (प्रतिशत)
कुल बजेट	६४ अर्ब ५४ करोड चार लाख ३१ हजार	२५.६२
चालू	२६ अर्ब १० करोड १६ लाख ८२ हजार	३५.२२
पूँजीगत	३६ अर्ब ९३ करोड ८७ लाख ४९ हजार	१९.९४

स्रोत : आर्थिक मामिला तथा योजना मन्त्रालय, बागमती प्रदेश

घट्दै गएको छ । चालू आवको आठ महीना अवधिमा प्रदेश सरकारले लक्ष्यको ३८ दशमलव १३ प्रतिशत मात्र राजस्व संकलन गर्न सकेको छ । सूचना अधिकारी सन्यालका अनुसार प्रदेश सरकारले राजस्व बॉडफांडबाट २९ अर्ब ४५ करोड ८९ लाख राजस्व संकलनको लक्ष्य राखेकोमा सो अवधिमा लक्ष्यको ४७ दशमलव शून्य ३ प्रतिशत अर्थात् १३ अर्ब ९० करोड २७ लाख ६८ हजार मात्र राजस्व संकलन गरेको छ । यस्तै संघीय सरकारबाट १५ अर्ब ५७ करोड ५६ लाख अनुदान प्राप्त हुने अनुमान गरिएकोमा चालू आवको आठ महीनामा लक्ष्यको ५२ दशमलव ५८ प्रतिशत अर्थात् आठ अर्ब १८ करोड ९९ लाख ६४ हजार अनुदान प्राप्त भएको छ । प्रदेश सरकारको आन्तरिक स्रोतबाट

चार अर्ब ५३ करोड ८४ लाख ७९ हजार राजस्व संकलनको लक्ष्य रहेकोमा सो अवधिमा लक्ष्यको ५२ दशमलव ४१ प्रतिशत अर्थात् दुई अर्ब ३७ करोड ८५ लाख ८८ हजार राजस्व मात्र संकलन भएको सूचना अधिकारी सन्यालले बताए । यसअघि अधिल्लो आवमा बागमती प्रदेशको राजस्व ९ अर्ब तीन करोड ३१ लाख २७ कम संकलन भएको थियो । प्रदेश सरकारले आव २०८०/८१ मा राजस्व बॉडफांड शीर्षकबाट प्राप्त राजस्व, प्रदेश सरकारको आन्तरिक स्रोतबाट संकलित राजस्व र संघीय सरकारबाट प्राप्त अनुदान समेतबाट ४८ अर्ब २५ करोड ४३ लाख ७५ हजार राजस्व संकलन हुने अनुमान गरिएकोमा ती सबै शीर्षकबाट ३९ अर्ब २२ करोड १२ लाख ४७ हजार मात्र राजस्व संकलन गर्न सकेको थियो । आव २०७९/८० मा पनि बागमती प्रदेश सरकारले अनुमान गरेको भन्दा १७ प्रतिशत कम राजस्व संकलन गरेको थियो । प्रदेश सरकारले आव २०७९/८० मा ५५ अर्ब ३१ करोड राजस्व संकलनको अनुमान गरेकोमा ४५ अर्ब ८ करोड राजस्व संकलन गरेको थियो । संघीय र स्थानीय तहबाट बॉडफांड हुने मूल्य अभिवृद्धि कर, आय कर, प्राकृतिक स्रोत उखनन दस्तुर, मालपोतलागतका राजस्व संकलनमा आएको कमी र आर्थिक मन्दीका कारण सङ्घीय सरकारले केही कार्यक्रम कटौती गर्नुजस्ता कारणले राजस्वमा कमी आएको बागमती प्रदेश कोष तथा लेखा नियन्त्रक कार्यालय, हेटौडाका प्रमुख हरिप्रसाद उपाध्यायले बताए । रासस

भारतबाट सबै व्यवसायीले कोटाको गहुँ ल्याउनेमा आशंका गर्हुँ आउनुअघि नै पूरा भुक्तानी गर्नुपर्ने प्रावधान संशोधनको माग

वेदराज पौडेल विराटनगर

वाणिज्य तथा उपभोक्ता संरक्षण विभागले भारतले दिने दुई लाख टन गहुँको कोटा उद्योगी व्यवसायीलाई वितरण गरे पनि सबैले कोटा अनुसार गहुँ ल्याउनेमा आंशका उत्पन्न भएको छ । विभागले ४१ व्यावसायिक प्रतिष्ठानलाई ९० हजार टन, ३६ उद्योगलाई एक लाख टन र साल्ट ट्रेडिङ कर्पोरेशन लिमिटेडलाई १० हजार टन गहुँ आयातको अनुमति दिएको छ । तर व्यावसायिक प्रतिष्ठानतर्फ ४१ मध्ये ३० ओटाले मात्र गहुँ आयातको इच्छा देखाउँदै विभागमा सम्झौता प्रक्रिया अघि बढाएका छन् । गहुँ तीन महीनाभित्र ल्याइसक्नुपर्ने, गहुँ ल्याउनुअघि सम्पूर्ण रकम बुझाउनुपर्ने प्रावधानमा व्यावसायिक प्रतिष्ठानले संशोधनको माग राखेका छन् ।

विराटनगरका व्यवसायी दिनेश राठीले आफूले गहुँको कोटा पाए पनि यसपटक धेरै नियम पालना गर्नुपर्ने भन्नुभएकोले प्रक्रिया भएकाले नल्याउने भन्दै विभागमा निवेदन दिएको बताए । गहुँको गुणस्तर हुने दुंगो नभएको, तीन महीनाभित्र ल्याइसक्नुपर्ने समय सीमा, सम्झौता गर्दा १० प्रतिशत रकम जम्मा गर्नुपर्ने र त्यसपछि ९० प्रतिशत रकम जम्मा गरेपछि मात्र गहुँ पठाइदिने जस्ता शर्तहरू रहेकाले आफूले गहुँ ल्याउने प्रक्रियाबाट हात फिर्केको उनको भनाइ छ । उनले भने, 'हामी व्यापारीले दुई रूपैयाँ कमाउन व्यवसाय गर्ने हो, अब स्थानीय गहुँ यही बजारमा आउने बेलामा आफ्नो हात तल पनैगरी भारतबाट गहुँ मगाउने प्रक्रियाभै गइएन, फेरि सबै पैसा पठाइदिँदा पनि गहुँ समयमा आएन के गर्ने ?'

भारतबाट कोटामा व्यापारी र व्यवसायीका लागि कोटा निर्धारण गरिएको गहुँ जेटभित्र ल्याइसक्नुपर्ने प्रावधान विभागले राखेको छ । तर उद्योगहरूको हकमा भने यो सीमा लागू गरिएको छैन । व्यापारीहरूले

विभागले ४१ व्यावसायिक प्रतिष्ठानलाई ९० हजार टन, ३६ उद्योगलाई एक लाख टन र साल्ट ट्रेडिङ कर्पोरेशन लिमिटेडलाई १० हजार टन गहुँ आयातको अनुमति दिएको छ । ३० व्यावसायिक प्रतिष्ठानले मात्र गहुँ आयातको इच्छा देखाउँदै विभागमा सम्झौता प्रक्रिया अघि बढाएका छन् ।

कोटाको गहुँको सीमा मङ्ग सिरसम्म ल्याइसक्नुपर्ने गरी समय दिनुपर्ने माग गरेका छन् । वैशाख र जेठभित्र नेपाली किसानको गहुँ बजारमा आउछ । त्यही बेला उद्योगी र व्यवसायीका लागि भारतले कोटा प्रणालीबाट नेपालका उद्योगी र व्यवसायीलाई दिने दुई लाख टन गहुँ समेत भित्रैदा यहाँका किसानले पाउँदै आएको मूल्यभन्दा सस्तोमा विक्री गर्नुपर्ने अवस्था आउने नेपाल फ्लोर मिल एशोसिएसनका केन्द्रीय उपाध्यक्ष विकास बेगवानीको आकलन छ । अर्कोतर्फ, नेपाली गहुँभन्दा महँगोमा भारतीय कोटाको गहुँ खरीद गरेर एउटै समयमा ल्याउनुपर्ने हुँदा आफूहरू मारमा पर्ने भन्दै उद्योगी व्यवसायीले कोटाको गहुँ जेटभित्र नभई मङ्गसिरभित्र ल्याउनेगरी सम्झौता हनुपर्ने बताएका छन् । भारतीय कम्पनी नेशनल कोअपरेटिभ एक्सपोर्ट लिमिटेडले गहुँ दिने कुरा अन्यालपूर्ण रहेको नेपाल फ्लोर मिल एशोसिएसनका

अध्यक्ष कुमुद दुग्डले बताए । यसअघि पनि चामलको ९५ हजार मेट्रिक टन कोटा पाएको उक्त कम्पनीबाट एक दाना पनि चामल नेपाल आयात नभएको उनले उल्लेख गरे । गहुँ निर्यातकर्ताबाट कमिसन लिएर मात्र नेपालका उद्योगी र व्यवसायीलाई उसले गहुँ आपूर्ति गरिदिने भएकाले मूल्यमै फरक पर्ने र गुणस्तर नहेरी अग्रिम भुक्तानी गर्नुपर्ने प्रावधान व्यावहारिक नभएको दुग्डको भनाइ छ । वाणिज्य तथा आपूर्ति विभागले राखेका शर्तहरूभित्र रहेर माल मगाउँदा राम्रो असल गुणस्तरको नै आउँछ भन्ने ग्यारेण्टी नरहेको र कमसल गहुँ आयात भएमा त्यसको जिम्मेवारी कसले लिने भन्ने पनि अन्याल रहेको उनले बताए । भारत सरकारको गैरनाफामूलक कम्पनीसँग सीधै सम्झौता गरी माल आपर्पछि मात्र भुक्तानी गर्नुपर्ने व्यवस्था गरिनुपर्नेमा उनले जोड दिए । नेपालका उद्योगी

व्यवसायीले १० प्रतिशत अग्रिम रकम भारतीय कम्पनी नेशनल कोअपरेटिभ एक्सपोर्ट लिमिटेडलाई बुझाएपछि उक्त कम्पनीले नेपालसम्म गहुँ निर्यात गर्ने टेण्डर आह्वान गर्ने र त्यसपछि ९० प्रतिशत भुक्तानी गरेपछि मात्र गहुँ आउने शर्त विभागले राखेको छ । आयात हुँदा चलेको मूल्यमा नेपाली उद्योगी व्यवसायीले भारतीय गहुँ पाउनेछन् । टेण्डरमा नेपालसम्मको ढुवानी लागत पनि जोडिएको हुन्छ । नेपालमा भन्सारको खर्च यहाँका उद्योगी व्यवसायीले बेहोर्नुपर्ने एशोसिएसनका उपाध्यक्ष तथा विशाल मैदा मिलका सञ्चालक रहेका बेगवानीले बताए । नेपाल फ्लोर मिल एशोसिएसनमा आवद्ध ४६ ओटा मैदा मिलमध्ये ३६ ओटाले गहुँ आयातको प्रक्रिया थालेका छन् । गतवर्षको उत्पादन क्षमताका आधारमा विभागले ती उद्योगलाई गहुँको परिमाण छुट्ट्याएर कोटा वितरण गरेको हो । वाणिज्य आपूर्ति तथा उपभोक्ता संरक्षण विभागका निर्देशक तथा सूचना अधिकारी डिकबहादुर कार्कीले भारतले दिएको कोटा किन खेर फाल्ने भनेर ९० मेट्रिक टन गहुँ आयातका लागि ४१ व्यापारिक फर्म छनोट प्रक्रिया थालिएको बताए । यस्तै औद्योगिक प्रयोजनका लागि ल्याउने एक लाख टन गहुँको समेत आयात गर्न उद्योग छनोट गरिएको जानकारी उनले दिए ।

दुई उद्योगले तिरै डेडिकेटेड र ट्रंकलाइन महशुलको किस्ता

काठमाडौँ (अस) । नवलपरासी (बर्दघाट सुस्ता पश्चिम)को सुनवलमा सञ्चालनमा रहेको लक्ष्मी स्टीलले डेडिकेटेड तथा ट्रंक लाइनबाट विद्युत् खपत गरेवपतको बक्यौता महशुल तिर्न शुरू गरेको छ । २३ करोड ७९ लाख रूपैयाँ बक्यौतामध्ये उद्योगले शुक्रवार पहिलो किस्तावापत ८४ लाख ९८ हजार रूपैयाँ बुझाएको नेपाल विद्युत् प्राधिकरण, परासी वितरण केन्द्रका प्रमुख सुरज रेग्मीले जानकारी दिए । उद्योगले २८ किस्तामा बक्यौता तिर्नेछ । यसैगरी, सुनवलमै सञ्चालित अर्को उद्योग सर्वोत्तम सिमेन्टले बक्यौतावापतको दोस्रो किस्ता बुझाएको छ । २८ किस्तामा बक्यौता तिर्ने प्रतिबद्धता जनाएको उद्योगले शुक्रवार दोस्रो किस्तावापत ३७ लाख ६३ हजार रूपैयाँ बुझाएको

हो । उद्योगको बक्यौता ११ करोड ९६ लाख रूपैयाँ रहेको छ । यसअघि ऊर्जा मन्त्रालयले २ मङ्सिरमा उद्योगीको बक्यौता घटाउने उद्देश्यसहित जाँचबुझ समिति बनाएको थियो । यही विषयलाई आधार बनाई सर्वोत्तम सिमेन्टले दोस्रो किस्ता तिर्न आनाकानी गरिरहेको थियो । सोही समितिलाई देखाएर विद्युत् नियमन आयोगले ११ मङ्सिरमा बक्यौता असुलीको कारबाही यथास्थितिमा राख्न निर्देशन दिएको थियो । यसैबीच, चैत ३ गते सर्वोच्च अदालतले उक्त समिति गठनमा कानूनी आधार नभएको भन्दै समितिमाफत कुनै पनि काम कारबाही नगराउन अन्तरिम आदेश दिएसँगै प्राधिकरणलाई बक्यौता उठाउन वाटो खुला भएको छ ।

अमेरिकाद्वारा चार देशका पाँच लाख आप्रवासीको कानूनी मान्यता खारेज

वासिङ्टन (संयुक्त राज्य अमेरिका) । संयुक्त राज्य अमेरिकाले शुक्रवार लाखौँ आप्रवासीको कानूनी हैसियत समाप्त गर्ने घोषणा गरेको छ । अमेरिकी राष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्पले अमेरिकी इतिहासकै सबैभन्दा ठूलो निर्वासन अभियान सञ्चालन गर्ने र मुख्यतः ल्याटिन अमेरिकी मुलुकबाट आउने आप्रवासीलाई नियन्त्रण गर्ने प्रतिबद्धता गरेका छन् ।

आगामी वर्षको जनवरीसम्म लागू हुने यो आदेशले ट्रम्पका पूर्ववर्ती जो बाइडेनले अक्टोबर २०२२ मा शुरू गरेको 'सीएचएनसी' योजना अन्तर्गत संयुक्त राज्य अमेरिका आएका क्युबा, हाइटी, निकारागुआ र

भेनेजुएलाका लगभग पाँच लाख ३२ हजार नागरिकलाई प्रभावित गर्नेछ । अमेरिकी गृह मन्त्रालयको आदेश सघीय रजिस्टरमा प्रकाशित भएको ३० दिनपछि उनीहरूले आफ्नो कानूनी सुरक्षा गुमाउनेछन् । यसको अर्थ यो कार्यक्रमद्वारा प्रायोजित आप्रवासीले अप्रिल २४ सम्ममा 'संयुक्त राज्य अमेरिका छोड्नुपर्छ' ।

संयुक्त राज्य अमेरिकामा शरण लिन चाहनेहरूलाई समर्थन गर्ने गैरनाफामूलक संस्था वेलकम डट युएसले उक्त कदमबाट प्रभावित भएकाहरूलाई 'तुरुन्तै' अध्यागमन बकिलको सल्लाह लिन आग्रह गरेको छ । रासस/एएफपी

तथ्यांकोवाच

बदाम (मुमफली)को विश्व आयात बजार ४ अर्ब ७० करोड अमेरिकी डलर चीन सबैभन्दा ठूलो बजार

वर्तमान युगको अत्यावश्यक खाद्यवस्तुका रूपमा परिचित बदाम (मुमफली)को विश्व आयात ४ अर्ब ७० करोड अमेरिकी डलर बराबर रहेको छ । विश्व बजारमा अत्यधिक माग रहेको उत्पादन क्षेत्रमा नेपालले पनि आफ्नो क्षमताले भ्याउने क्षेत्रमा उपस्थिति जनाउन सक्ने रणनीति तर्जुमा हुन आवश्यक छ । विशेषगरी चीन लक्षित बजारलाई दृष्टिगत गरी बदामको उत्पादन बृद्धि गर्न चिनियाँ लगानीमा यसको बृहत्तर खेती गर्न आवश्यक छ । मुलुकमा ठूलो आकारको भूमि बाँफो रहेको सन्दर्भमा यस भूमिलाई उपयोग गर्दै पहिलो चरणमा

कम्तीमा चीनको मात्र बजारको माग पूरा गर्ने गरी नेपालमा बदामको व्यावसायिक खेती हुन आवश्यक छ । चीनले वार्षिक ६ लाख ६० हजार ८४२ टन बदाम आयात गर्दछ । यस आयातलाई पूर्ति गर्न संयुक्त राज्य अमेरिकाले हासिल गरेको उत्पादकत्व कायम गर्नेगरी नेपालले करीब २ लाख ३६ विगाहा क्षेत्रफलमा यसको खेती गर्नुपर्ने देखिन्छ । यसका लागि चीन सरकार र त्यहाँका निजी लगानीकर्तासँग व्यावसायिक सम्झौताको खाँचो छ । चीनको बजार प्राप्त गरिसकेपछि अन्य मुलुकका बजार पनि क्रमशः प्राप्त गर्नेगरी रणनीति तर्जुमा गरी अघि बढ्नुपर्छ ।

आयातकर्ता मुलुकहरू	हजार अमेरिकी डलर	सन्तुलन	विश्व आयातमा हिस्सा (प्रतिशत)	औसत भन्सार दर (प्रतिशत)
विश्व	४,७०३,५४२		१००	
चीन	७५८,४६३	-५७३,०३८	१६.१	७.८
नेदरल्याण्ड्स	५७९,२२४	-३३५,८१५	१२.१	०
इन्डोनेसिया	३७४,१६६	-३६९,८९८	८	४.६
मेक्सिको	२४२,६३१	-२४१,७१५	५.२	०
जर्मनी	२३३,३७७	-२०३,६६२	५	०
भियतनाम	२२४,१२५	-१०३,८१८	४.८	५.३
संयुक्त अधिराज्य	१८६,७९९	-१८२,७४१	४	०
रूसी संघ	१७५,१६८	-१७४,१६६	३.७	०
क्यानडा	१५६,४८३	-१५६,४५५	३.३	०.७
अल्जेरिया	१३२,८७२	-१३२,८५७	२.८	२७.८
पोल्याण्ड	१२७,२१०	-१२५,०८०	२.७	०
स्पेन	९९,७३७	-९५,९१०	२.१	०
मलेसिया	८९,१३६	-७८,०८०	१.९	४.५
इटाली	८७,७४०	-८५,४८०	१.९	०
फ्रान्स	७८,१८५	-७५,८३३	१.७	०
थाइल्याण्ड	६०,२७४	-५९,३१७	१.३	११.१
जापान	५५,९०९	-५५,९०९	१.२	६२.७
टर्की	५३,४६२	-४४,४७३	१.१	११.४

आयातकर्ता मुलुकहरू	हजार अमेरिकी डलर	सन्तुलन	विश्व आयातमा हिस्सा (प्रतिशत)	औसत भन्सार दर (प्रतिशत)
फिलिपिन्स	५२,८५९	-५२,८२९	१.१	१४.१
इरान, इस्लामिक गणतन्त्र	४४,३०७	-४२,७०१	०.९	१८.५
बेल्जियम	४१,६५३	-२४,६९६	०.९	०
युक्रेन	३८,४४१	-३८,३३९	०.८	२
संयुक्त अरब इमिरेट्स	३४,५३२	-९,६०६	०.७	४.५
ग्रीस	३३,९२९	-३१,७२२	०.७	०
दक्षिण अफ्रिका	३३,३४५	-१७,३८३	०.७	८.५
कोलम्बिया	३१,१८८	-३१,१८१	०.७	९
अष्ट्रेलिया	२६,२९०	-२३,६६७	०.६	२.८
युगान्डा	२५,६१३	-२०,८५९	०.५	९.३
लेबनान	२१,२५०	-२१,१७६	०.५	०
पाकिस्तान	२०,००२	-१९,९६८	०.४	१०.८
इराक	१९,०३४	-१९,०३४	०.४	...
रवान्डा	१८,९८८	-१८,७७९	०.४	९.३
सर्बिया	१७,८४८	-१७,६६८	०.४	४.२
जोर्डन	१७,५४४	-१६,८६३	०.४	०
मोरक्को	१७,०२६	-१७,०१७	०.४	२१
पेरु	१६,९९४	-१४,२३८	०.४	०
पोर्चुगल	१६,९६८	-१६,६१०	०.४	०
चिली	१६,६६१	-१६,५२२	०.४	३.३
रोमानिया	१५,१९६	-१५,११३	०.३	०
इक्वेडर	१४,७९०	-१४,४००	०.३	६.९
बंगलादेश	१४,७७२	-१४,७७२	०.३	९.८
बुल्गेरिया	१४,६९८	-११,९८५	०.३	०
साउदी अरेबिया	१४,४२०	-१४,३२६	०.३	४.५
लक्जमबर्ग	१४,१३७	-१२,६४१	०.३	०
नर्वे	१३,१९९	-१३,०१५	०.३	३.२
काजाकिस्तान	१२,८५०	-१२,७८६	०.३	०
नेपाल	११,८०२	-११,८०२	०.३	१२

स्रोत : आइटिसी ट्रेडम्याप